

மலைக்கை

ஆசிரியர் : பெரியசைக ஜோஷி

ஏ. ஜே. கனகசெட்டு
கா. சிவந்தம்பி
சும. ஏ. நுஃமான்
மா.வை. நித்தியானந்தன்
எம். எச். எம். வும்ஸ்
குப்பிழான் சண்முகன்
சுபா. ஜெயராசா
எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்
எம். எம். மன்ஸூர்
ஆகியோர் எழுதுகின்றனர்

நவம்பர்

1974

விலை

75 சதம்

கலை இலக்கிய மாநாடு இதழ்

RAMANI

கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு!

இந்தத் தாரக மந்திரத்தை முன்னெடுத்துச்
சென்று மக்களிடம் தனியான அபிமானத்தைப்
பெற்றுள்ள ஸ்தாபனம் —

மக்களின் ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பைத்
திரட்டித் தேசிய முன்னேற்றத்திற்கு
அவர்களின் சக்தியை நல்கும் சங்கம் —

நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகப் பகுதி மக்களின்
நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றுத் தருவதுடன்
மக்களின் தினசரித் தேவைகளைத்
தேவையறிந்து செயல்படுத்தும்
கூட்டுறவுச் சமாஜம் —

மாணிய்பாய் கோவில்பற்று ப. நோ. கூ. சங்கம்

ஆணைக்கோட்டை

‘ஆடுதல் பாடுதல் கீத்திரம்-கவி
யாதிய னைய கிசிகளில்-உள்ளம்
நடப்பட்டுவரும் நடப்பவர்-இந்நர்
நன்னிலைகண்டு துள்ளுவார்’

பத்தாவது ஆண்டு

நவம்பர்

1974

79

யுகப் புரட்சியின் ஞாபகார்த்தமாக .....

அரை நூற்றாண்டுக்குச் சற்று முன்னால் இந்தப் பூமண்டலத் தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் யுக மாற்றத்திற்கான ஒரு புரட்சி வெடித்துப் பரம்பியது. அதுதான் சோவியத் யூனியனின் உதயம்!

அந்த மனுக்குல விடுதலைக்கான முதல் மாற்றம் ஏற்பட்ட மாதமே இந்த நவம்பர் மாதந்தான்.

மனித சமூகம் காலாதி காலமாகக் கற்பனையில் கண்டுவந்த பரிபூரண சுபீட்சம் நடைமுறைச் சாத்தியம் இல்லையென சில புத்திஜீவிகளால் நம்பப்பட்டு - சுரண்டல் வர்க்க அநுகூலத்திற்காகப் பிரசாரமாகப் பரப்பப்பட்டு - வந்தவேளையில் தான், இந்தப் பூவுலக அதிசயம் சாதாரண உழைக்கும் மக்களால் ரஷ்யாவில் நடைமுறையில் நிரூபித்துக் காட்டப்பட்டது.

உழைக்கும் வர்க்கம் மனம் வைத்து ஒன்றுபட்டு உழைத்தால் சொர்க்கத்தை யே இந்த மண்ணில் நிர்மாணித்துக் காட்டலாம் என்பதற்கு இந்த நவம்பர் புரட்சியே ஒரு சரியான உதாரணமாகும். மனுக்குல விடுதலைக்காக அந்தச் சாதாரண மக்கள் செய்த மாபெரிய தியாகம் இருக்கின்றதே ... அப்பப்பா! வார்த்தைகளில் அவற்றை அடைக்க முடியாது.

தமக்கு மாத்திரமல்ல, முழு மனித சாதியினதும் விடுதலைக்கு வழிகாட்டி உழைத்த நவம்பர் புரட்சி சாதனையாளர்களுக்கு மல்லிகை சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றது. — ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்லிகை'

கதை, பெயர்,

கவிதை, கட்டுரை,

கருத்து

எல்லாம் ஆக்கியோர்

தனித்துவம்;

பொறுப்பும் அவரே;

மல்லிகை

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா

234-A கே.கே.எஸ் வீதி

யாழ்ப்பாணம்

(இலங்கை)

முற்போக்குக் கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்கும் கால கட்டம்!

ஆளும் கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஸ்ரீலங்கா - சமாஜமாஜ - கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வாலிபர் சங்கங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் சமீத்தில் ஒன்றுகூடி ஆக்கபூர்வமானதும் தேசத்தை முன்னேற்றப்பாதையில் கொண்டுசெல்லக் கூடியதுமான பல நல்ல திட்டங்களை முன்வைத்து ஏகமனதாக முடிவெடுத்துள்ளனர்.

இந்த வாலிபர் இயக்கங்களினது முற்போக்குக் கோரிக்கைகள் அத்தனையும் வரவேற்கக்கூடியது மாத்திரமல்ல, துணிந்து அமுல் நடத்தினால் நமது தேசியப் பிரச்சினைகளில் பல தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என நாம் மனப்பூர்வமாக நம்புகின்றோம்.

இந்த நாட்டின் எதிர்காலமே வாலிபர்களின் கைகளில்நான் தங்கியுள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அதைக் கவனத்தில் எடுத்து, விரக்தியுற்றிருக்கும் வாலிபர் சக்தியை நெறிப்படுத்தும் விதத்திலும் தேசத்தைச் சோஷலிசப்பாதையில் இன்னும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு வேண்டியும் ஆக்கபூர்வமான இந்தத் திட்டத்தை நாட்டுமக்களின் முன் வைத்து இயக்கம் நடத்த முனைந்துள்ள மூன்று கட்சி வாலிபர் சங்கங்களையும் நாம் இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகின்றோம்.

அந்நியக் கம்பனிகளைத் தேச உடமையாக்கல், சோஷலிச நாடுகளுடன் இன்னும் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பை உறுதிப்படுத்துதல் என்ற அவர்களினது கோரிக்கைகளில் முக்கியமானவற்றை நோக்கும்பொழுது தேசத்தைப் பொருளாதாரச் சீரழிவுத்துறையிலிருந்து காப்பாற்ற வாலிபர்சங்கங்கள் எவ்வளவு முன் யோசனையுடன் பிரச்சினையை அணுகியிருக்கின்றன என வியப்படைவதுடன், இந்த இரு கோரிக்கைகளின் உடனடி அவசர அவசியத்தையும் நாம் பூரணமாகப் புரிந்து வரவேற்கின்றோம்.

பேசிக் கேட்டிருந்த காலம் போயே போய்விட்டது. இனி நாம் செயலில் சாதிக்கவேண்டும். அதற்குரிய காலம் இது. வெறுமனே பேசிக்கொண்டே போவோமானால் மக்கள் அதை மதிக்கவே மாட்டார்கள் என்பதையும் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றோம்;

ஒளிவீசும் லெனினது கருத்துக்கள்

சோவியத் ஸ்தாலின்கர்

—ராஃபிக் நிஷானேவ்

ஆண்டு தோறும் மகா அக் டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைக் கொண்டாடும் பொழுது, சமுதாயத்தின் புரட்சிகர புனர்நிர்மாணத்துக்கான பாதையில் ஒளி காட்டிய லெனினவர்களது கருத்துக்களை நாம் என்றுமே நினைவு கூர்கிறோம். ஸாரிஸ்ட் அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறிந்து சோவியத் ஆட்சியை ஸ்தாபித்ததன் மூலம் மனித வரலாற்றில் புதியதொரு சகாப்தம், முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸ்ட் துக்கான மாற்றத்தைக் கொண்ட சகாப்தம் உதயமானதை யாவரும்றிவர். சோவியத் சமுதாயத்தின் பொருளாதாரக் கலாசார வளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஏராளமான சாதனங்களிலும் சோஷலிஸ்ட் நாடுகளது மக்களின் நடவடிக்கைகள், முன்னேற்றங்களிலும் லெனினவர்களது போதனைகளில் உள்ள வல்லமை மிக்க சிருஷ்டி ஆற்றலையும் மகத்தான மனித நேயத்தையும் காண முடியும்.

அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னர் வந்த 57 ஆண்டுகளில் சோவியத் யூனியன் தனது வளர்ச்சியில் சகல சோவியத் மக்களது பற்றுறுதிமிக்க அருஞ்செயல்களினாலும் தன்னலமற்ற உழைப்பினாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ஆய்வறிவாளர்கள் மேற்கொண்ட உயர்ந்த உழைப்பின் உணர்ச்சிக் கனிவினாலும் மாபெ

ரும் முன்னேற்றங்களை அடைந்தது.

அக்டோபர் புரட்சியானது ஸாரிஸ்ட் ரஷ்யாவின் தேசிய அடக்குமுறைக் கொள்கையை அழித்தொழித்துவிட்டு சோவியத் யூனியனின் ஒவ்வொரு தேசத்தினதும் தேசிய இனத்தினதும் உண்மையான சமத்துவம், ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் அவற்றின் தேசிய பொருளாதாரத்தினதும் கலாசாரத்தினதும் சகல பிரிவுகளிலும் தலைசிறந்த வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது. இந்த ஆண்டில் மொல்டேவிய, உஸ்பெக், கிர்கீஸ், தாஜிக், துருக்மேனிய சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகள் தமது பொன்விழாவைக் கொண்டாடுகின்றன, உக்ரேனிய, பைலோ ரஷ்ய, கலாக், ஜோர்ஜிய, அஸர்பைஜான், ஆர்மீனிய குடியரசுகள் தமது ஐம்பதாவது ஆண்டு விழாவை ஏற்கனவே கொண்டாடிவிட்டன.

தற்போது தேசிய வளர்ச்சிக்கான 9-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சோவியத் யூனியனில் வெற்றிகரமாக அமுல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டம் தொழில்துறை, விவசாயம், சமுதாய நல்வாழ்வு, சோவியத் மக்களது வாழ்க்கைத் தர உயர்வு, விஞ்ஞானம், கலாசாரம் முதலிய துறைகளின் பிரதான வளர்ச்சிப் பணிகளைத் தழுவி யுள்ளது. பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற

றுதல், உழைப்பு உற்பத்தியை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மக்களது நல் வாழ்வை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யும் பிரச்சினை வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. நடைமுறை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பிரதான பிரச்சினைகளில் இது ஒன்றாகும். இன்னும் ஓராண்டில் பூர்த்தியாகவுள்ள 9-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலபலன்கள் சோவியத் யூனியனின் வல்லமை மேலும் அதிகரித்துள்ளதைக் காட்டும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

1974-ல் முதன்முறையாக நாம் 100 கோடி கிலோவாட் மணி மின்சக்தியையும் 500,000 டிராக்டர்களையும், 100,000 மோட்டார் வண்டிகள் இன்ன பிறவற்றை உற்பத்தி செய்வோம்.

இன்றைய சேர்வியத் பொருளாதாரத்தின் விளைவளவு, மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் மொத்த பொருளாதார வளத்தை அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது. உலக தொழில்துறை உற்பத்தியில் சோவியத் யூனியன் ஏறத்தாள் 20 சதவீத பங்கைக் கொண்டிருக்கிறது.

தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பணிகளை செயல்படுத்துவது என்பது இலகுவானதல்ல. பெரும் சிரமமிக்கது. உதாரணத்துக்கு பெய்காவிலிருந்து அமுர்வரை நிலையான உறைபனிக்கட்டி பகுதியில் 3200 கிலோமீட்டர் நீளத்துக்கு ரெயில்பாதை அமைப்பதைக் குறிப்பிடலாம். இப்பகுதி கோடை காலத்தில் 30 டிகிரி சென்டிகிரேட் உஷ்ணத்தையும் குளிர்காலத்தில் 50 டிகிரி சென்டிகிரேட் குளிரையும் கொண்டிருக்கும். கணிசமான பகுதியில்

காலநிலையை நம்பியிருக்க வேண்டிய நமது நாட்டின் பரந்த பூமியில் விவசாயத்தை அவிவிருத்தி செய்வது என்பது மிகவும் கடினமானது. இன்றொரு வார்த்தையில் கூறுவதாயின் நாம் மாபெரும் முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ள போதிலும், நாம் தீர்வு காண வேண்டிய பிரச்சினைகள் இன்னும் உள்ளன. சோவியத் மக்கள் இயல்பாகவே தளராத ஆர்வம் கொண்டுள்ளவர்களாகையினால், சகல பணிகளும் வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடும் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

நமது திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த சமாதானமும் பந்தோபஸ்தும் நமக்கு அவசியம். நாம் சமாதானத்தில் முழுஅக்கறை கொண்டுள்ளோம். நல்ல அயலவர்களும் நண்பர்களும் நமக்குத் தேவை. எந்தவொரு நாடும் உலகில் தனித்து நிற்க முடியாது. விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், வர்த்தகம், சூழல் பாதுகாப்பு, உலக சமுத்திர ஆய்வு, அதைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவையும், மனித குலத்தின் இதர பல பிரச்சினைகளும் தேசங்களையும் நாடுகளையும் ஒன்றிணைக்கின்றன.

ஒத்துழைப்புக்கு எதார்த்த பூர்வமான முன் தேவைகள் மட்டுமே போதாதென்பது தெளிவு. மனித குலத்தின் பெரும் சாதனைகள் சகல நாடுகளுக்கும் ஆதாயமளிக்கக் கூடிய வகையில் அரசியல் நிலவரத்தையும் சர்வதேச சூழலையும் ஸ்தாபிப்பதற்கு ஒன்றிணைந்த, நோக்க பூர்வமான உழைப்பு அவசியம்.

சோவியத் யூனியன் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 24-வது காங்கிரஸ் முன் வைத்த சமாதான வேலைத் திட்டமானது சர்வதேச

நிலவரத்தை படிப்படியாக அபிவிருத்தி செய்வதையும், உண்மையான சமாதான சகஜீவனம், முடிவமைதியை ஏற்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு சோவியத் யூனியனில் செயல்படுத்தப்படுகிறது; இது சர்வதேச ஒத்துழைப்பின் பரவலான வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றுகிறது.

சமாதான சகஜீவனமானது சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கு மேலும் சாதகமான நிலைகளை அளிக்கிறது. பொருளாதாரப் பின்தங்கலையும் தேசங்களிடையே அசமத்துவத்தையும் அழித்தொழிக்கிறது என்பதில் சோவியத் மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். ஆசியா உட்பட சகல கண்டங்களிலும் முடிவமைதியைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்காக சோவியத் யூனியன் தீவிரமாக உழைத்து வருகிறது. ஆசியாவின் பட்ட நிலையைத் தணிப்பதிலும் சமாதான பூர்வமான அண்டையயல் நல்லுறுவுகளை வளர்ப்பதிலும் பங்காற்றும் எந்தவொரு முனைப்பையும் நாம் என்றுமே ஆதரிக்கிறோம். ஆசிய கூட்டுப் பந்தோபஸ்துக்கான கருத்தை சோவியத் யூனியன் இடையறாது ஆதரிக்கிறது. 'ஆசியா சமாதானம், நட்புறவு, ஒத்துழைப்புமிக்க கண்டமாக மாற முடியும் மாற வேண்டும்' என்று சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் எல். ஐ. பிரெஷ்நேவ் கூறினார்.

சோவியத் யூனியனுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான பொருளாதார, கலாசார ஒத்துழைப்புக்கள், நமது இருநாடுகளின் மக்களுக்கிடையிலான நட்புறவைப் போல மேன்மேலும் வலுப்பட்டு வருகிறது என்பது குறித்து நாம் உண்மையிலேயே

மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஏறத்தாள 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தலைசிறந்த தலைவரும் அரசியல்வாதியுமான காலஞ்சென்ற எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகாவினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட இலங்கை மக்களுக்கும் சோவியத் மக்களுக்குமிடையிலான நட்புறவு தற்போது நல்ல பலாபலன்களைத் தருகின்றது என்று கூற எமக்குரிமையுண்டு. இலங்கைக் குடியரசின் கௌரவ பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா தமது கணவ

திருமணப் பதிவு

எழுத்தாளர் கனக செந்தி நாதன் அவர்களினது மூத்த புதல்வி சத்தியதேவிக்கும் அழவெட்டியைச்சேர்ந்த பாலகப்பிரமணியம் என்பவருக்கும் சென்ற ஒக்டோபர் 28 ந்த திகதி திருமண பதிவு நடைபெற்றது. மகிழ்ச்சிகரமாக நடைபெற்ற இப்பதிவு விழாவுக்குப் பல நண்பர்கள் விஜயம் செய்து சிறப்பித்தனர்.

ரின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நமது இருநாடுகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தி வருகிறார். நமதிருமக்களின் நட்புறவின் வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றும் பங்கை சோவியத் யூனியன் நன்கறியும். இன்று நன்றாக இயங்கிவரும் உருக்கு, டயர் தொழிற்சாலைகள் மாவாலைபோன்ற பெரும் பொதுத்துறைத் தொழிலகங்களை நிர்மாணிப்பதற்கு சோவியத் யூனியன் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்கியது

மாருட்டம்

திருவிழாக் கூட்டத்து
நெரிசலில்
அவன் அவளின்
பிருஷ்ட பாகத்தைக்
கிள்ளிவிட்டான்
அவள் திரும்பி
முறைத்துப் பார்த்தாள்
முகம் தெரிந்தது;
அவள், உடன் பிறப்பு!

‘திலீபன்’

குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இலங்கையின் எண்ணெய் வாயு வள ஆராய்ச்சிக்கு சோவியத் நிபுணர்கள் உதவியளிக்கிறார்கள். நமது நாடுகளுக்கிடையிலான வர்த்தக உறவுகள் வெற்றிகரமாக அபிவிருத்தியடைந்துள்ளன. சோவியத் யூனியன் இலங்கையிலிருந்து றப்பர் தெங்குப் பொருட்கள், தேயிலை மற்றும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்கிறது. இயந்திரங்கள், உபகரணங்கள், உருக்குக் கட்டைகள், பருத்தி, பத்திரிகைத்தாள், சீனி முதலியவற்றை இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது.

கலாசாரப் பரிவர்த்தனைகள் மேலும் வியாபகமடைந்துள்ளன. இலங்கை மாணவர்களும் பட்டதாரிகளும் லுமும்பா மக்கள் நட்புறவுப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இதர பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்வி பயில்கிறார்கள். இவ்வாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கை நாட்டியக் குழு வொன்று சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்தது. மாஸ்கோவிலும் இதர நகரங்களிலும்

இலங்கையின் தேசிய கைப்பணிப் பொருட்களின் கண்காட்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. தாஷ்கந்திலும் அல்மா — அதாவிலும் நடைபெற்ற இரண்டு ஆசிய—ஆபிரிக்கத் திரைப்பட விழாக்களில் இலங்கை பங்கு பற்றியது. அல்மா — அதாவில் நடைபெற்ற சர்வதேச சந்தே விழாவில் இலங்கைக் கலைஞர்கள் பங்கு கொண்டனர்.

அதே வேளையில் சோவியத் அரசாங்க நாட்டியக் கோஷ்டிகள் ‘ஒரெரா’ ‘குல்டெர்’ போன்றவை வளப்புமிக்க இலங்கை மண்ணில் சுற்றுப்பயணம் செய்தன. இவ்வாண்டின் இறுதியில் அலர்பைஜான் குடியரசின் நாட்டிய நாடகக் குழு இங்கு வரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இலங்கைப் பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகாவின் எதிர்வரும் சோவியத் விஜயமானது நம்திருநாடுகளுக்கிடையிலான நட்புறவையும் ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்துவதில் முன்னேக்கி எடுத்து வைக்கப்பட்ட இன்றோர் சவடாகத் திகழும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

துணிச்சல்

ராமன் ஆண்டாலென்ன?
ராவணன் ஆண்டாலென்ன?
நான்
நீலக்கொடி,
எங்கண்ணன்
பச்சைக்கொடி!

‘சோழன்’

சிவகுமாரனின் புத்தகம் — ஒரு நோக்கு

மாலை. தி. நித்தியானந்தம்

கே. எஸ். சிவகுமாரனின் 'Tamil writing in Sri Lanka' என்ற ஆங்கில நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்துத் துறையை ஆங்கில மொழி மூலம் அறிமுகம் செய்வதில் சிவகுமாரன் முன்னோடியாக இருக்கிறார்.

புத்தகத்தில் அவருடைய எழுத்து வன்மை வெளிப்படுகிறது; இலக்கியப் பரிச்சயம் தெரிகிறது; விரிவான வாசிப்பு புலப்படுகிறது. இவ்வளவும் உள்ளவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியது இன்னும் அதிகம். ஏற்கனவே வெளியான கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இந்நூல் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதுவே இதன் பூரணமின்மைக்கும் பெரும்பாலும் காரணமாகலாம்.

சிங்களக் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிவு கணிசமான தமிழ் வாசகர்களுக்கு உண்டு. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இதில் உதவியுள்ளன. சிங்களக் கலை, இலக்கியம் பற்றி வெளிவந்த ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் ஏராளம். இந்த அளவுக்கு தமிழ் எழுத்துத்துறை பற்றிச் சிங்கள மக்கள் அறிய வாய்ப்பிருக்கயில்லை. இந்தக் குறையை நீக்குவதில் உற்சாகமாக உழைப்பவர் சிவகுமாரன்.

அவருடைய இந்த 72 பக்கப் புத்தகம், 'சிங்கள — தமிழ்

புரிந்துகொள்ளலை நோக்கி,' 'இலக்கிய வரலாறு', 'விமர்சனங்கள்' ஆகிய மூன்று பாகங்களால் ஆனது. தமிழ்—சிங்கள பரிவர்த்தனை பற்றி ஆரம்பப் பக்கங்களில் ஆசிரியர் தெளிவாக முன்வைக்கும் சில கருத்துக்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவை:

'இலக்கிய வரலாறு' 15 பக்கங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. 1891-ம் ஆண்டுவரை தொடர்ந்துள்ளார். எனினும் இது பெரும்பாலும் பெயர்ப்பட்டியல் தருவதாகவே அமைந்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்துத்துறை பற்றிப் புதிதாக அறிந்து கொள்ள வருபவர், அதன் பொதுவான நோக்கையும் போக்கையும், பண்புகளையும் அதிகம் அறிய விரும்புகிறார்.

வேறுபட்ட துறைகளைச் சார்ந்த முப்பத்தாறு புத்தகங்கள் இந்நூலில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தகங்களைத் தேர்ந்த அடிப்படையின்மேல் புரியவில்லை. 'யோகர் சுவாமி'யிலிருந்து 'எலிக்கூடு' வரையில் பேசப்படுகிறது. இவை, 'தனிப்பட்ட தேர்வுகள்' என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மையில் இவை அவ்வப்போது பத்திரிகையில் வந்த 'தற்செயலான தேர்வுகளாகவே' படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய பிரகரத்தில், ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்து விமர்சித்து முடிபு

பது இலகுவான காரியமல்ல. பிற்போக்கான நூல்களையும். 'நடுநிலையாக' நின்று விமர்சிப்பது தேவையற்றது. செய்தி நிருபர் வேலையுமாகும்.

தமிழ் எழுத்துத்துறை பற்றிய பொதுவான அம்சங்களிலேயே கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். இதை ஆசிரியர் கவனிக்கவில்லையென்ற அர்த்தமல்ல. இன்னும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் செய்திருக்கலாம். மேலே குறித்தவாரியாகச் சில புத்தகங்களை எடுத்து விமர்சித்துவிட்டு விடுவது வாசகன் மனதில் செம்மையற்ற அபிப்பிராயங்களைப் பதிக்கும்.

எம். ஏ. நூல்தான் போன்ற தரமான பல எழுத்தாளர்கள் எங்கோ மூலையில் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதோடு நிற்க, சிறுபிள்ளைத்தனமானவர்கள் நூலில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். எழுத்தாளர்களின் தரத்துக்கும், அவர்களுக்கு இந்நூலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்துக்கும் இடையே சம்பந்தம் காண முடியவில்லை. இந்நிலை சிவகுமாரன் விரும்பி ஏற்பட்டதல்ல. நூலை அமைத்த விதத்தினால் ஏற்பட்டதாகும்.

எழுபதின் பின் எழுதியவர்களில், புத்தகம் போடாதவர்களைக் கணக்கெடுக்கவில்லையென ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் விளைவை நூலிலேயே காணலாம். ஆசிரியருக்கு வசதியேயாயினும், இது சரியான நோக்கல்ல. புத்தகம் போட்டவர்கள் தான் எழுத்தாளர்களா? இன்று இது இலகுவான வேலையுமல்லத்தான்.

மகாகவியைப் பற்றிய பகுதியில் பல இடங்களில் பரிகாசம் தொனிக்கிறது. சமுதாயப் பிரக்ஞையைக் காணவில்லை

யென்பது ஆசிரியரின் முறையீடாகும். தத்துவார்த்த நோக்கிலிருந்து கணிப்பதில் பூரண உடன்பாடே; ஆனால் ஆசிரியர் இதே நோக்கோடு எல்லாப் புத்தகங்களையும் அணுகியிருக்கலாமே. ஏன் மகாகவிக்கு மட்டும் தனித் தரமாக? கட்டுரைகளிடையே உள்ள இந்தச் சமசீரின்மைக்கும், இவை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் உதிரியாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் என்பதே காரணமாகலாம்.

இந்நூல், சமகாலத் தமிழிலக்கியக் களம் பற்றிய விரிவான ஒரு ஆய்வல்ல என்று ஆசிரியர் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும், 'அதனளவில் இது ஒரு பூரணத்துவம் கொண்ட நூலெனவும்' கொள்ள முடியவில்லை. அப்படியிருப்பினும்கூட, இன்றைய காலகட்டத்தில் இது செய்யக்கூடிய பணி பாரியது. அதற்காக இதை வரவேற்க வேண்டும்.

சமகாலத் தமிழ் எழுத்தைப் பற்றி தமிழ் தெரியாத வாசகர் புதிதாக அறிய இந்நூல் செய்தி சொல்கிறது. இது ஒரு பொறுப்பான வேலை. உதிரியாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பென்பது இந்நூலின் குறைபாடுகளுக்குத்தகுந்த மன்னிப்பாகாது.

எவ்விதமான குறைபாடுகள் இருப்பினும், 'இலக்கியத்தில் தமிழ் எழுத்து' என்ற இந்த நூல் எங்களுக்கு அருமையாகக் கிடைத்த ஒன்றாகும். எங்கள் எழுத்துலகம் பற்றித் தமிழரல் தாதவர்கள் அறிந்து கொள்ள இப்பொழுது ஒரு புத்தகம் எம்மிடையே இருக்கிறது.

தமிழ்க் கலை, இலக்கியத்தை ஆங்கிலம் மூலம் அறிமுகம் செய்வதில் தனித்து நின்று உழைக்கும் சிவகுமாரன் பாராட்டுக்குரியவர். ★

எல்லைகள்

குப்பிழான் — ஐ. சண்முகம்

அந்தக் குருவியின் கத்த லுடன் அவனுக்கு விழிப் புக் கண்டது. அவன் இடப்புற மாகத் திரும்பிப் படுத்தான். பாதங்கள் குளிர்ந்து சில்லிடு வது போலிருந்தது. போர் வையை இழுத்துப் பாதங்களை முடிக்கொண்டான். அடுத்த அறையில் மெல்லியதாகக் கொட்டாவி விடும் சத்தம் கேட் டது. ஆள் அசை நூல் கட்டி லின் சரசரப்புக் கேட்டது. முழுவதாகத் தூக்கம் கலையாத மயக்கத்தில் அவன் கண்களை மூடியிருந்தான். மூடிய கண் இமைகளில் இருள் வட்டங்கள னும், ஒளி வட்டங்களும் ஒன் றோடு ஒன்று கலந்தும், கூடியும், பிரிந்தும், மாறுபட்டும் அசை வது போலிருந்தது. ஒருவித மான அமைதி; ஒருவிதமான மயக்கம்; ஒருவிதமான இனம் புரியாத அலுப்பு. அந்தக் குருவி மட்டும் டிரிங்... டிரிங்... என்று தொடர்ந்து கத்திக்கொண்டே இருந்தது.

மூடிய கண்ணிமைகளின் ஊடாக ஒளி ஊடுருவிற்று. அவன் திடுக்கிட்டு விழித்தான். அடுத்த அறையில் வெளிச்சம் போடப்பட்டிருந்தது. கதவின் இடை வெளியினூடாகவும், கூரையை ஒட்டிய இடைவெளி னூடாகவும் அது இவன் அறையிலும் பரவி இருந்தது. இவன் அறை நண்பன் சிவத்தக் கம்ப னியால் உடல் முழுவதையும் மூடி குறங்கி உறங்குவது மங்க லாகத் தெரிந்தது. அடுத்த

அறையிலெழுந்த சந்தடியிலி ருந்து வீட்டு எழுமானி எழுந்து விட்டாளென இவன் ஊகித் தான்.

இவன் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தான். கண்களை நன்றாக மலர விழித்துக் கூரை முகட் டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தான். அன்று இரவு சரியாக உறங்கவில்லைப் போல இவனுக் குப் பட்டது. இரவு பதினொரு மணிக்குப் படுக்கப் போகமுன் கடைசியாகப் படித்த கதை இவனுக்கு மங்கலாக ஞாபகம் வந்தது. முதல்நாள் மாலையில் ஒவ்வீசுக்கு வீவு போட்டுவிட்டுப் பார்த்த சினிமாப்படம் ஞாப கத்திற்கு வந்தது. முதல் நாள் அவன் நெருங்கிய நண்பனிட மிருந்து வந்த, கண நேரச் சல சலப்பை ஏற்படுத்திய, அவன் மனத்தில் ஏதோ இனம்புரியாத சோகத்தில் ஏற்படுத்திய அந் தக் கடிதம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

அந்தக் குருவி தொடர்ந் தும் டிரிங்... டிரிங்... என்று கத் திக் கொண்டேயிருந்தது. 'இந்த இழவு ஏன் கத்தித் தொலைக் குது.....' என்று நினைத்துக் கொண்டான். தொடர்ந்து அப் படி நினைத்ததற்காக வெட்கப் பட்டான். அந்தக் குருவியின் கத்தலை அவன் மிக ஆழமாக கவனித்தான். அதில் பொங்கி வழியும் குதூகலத்தை அவன் உணர்ந்தான். அவனுக்கு அந் தக் குருவியின் மேல் பொறு

மைப்பட வேண்டும்போல் இருந்தது.

பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஏதோ நினைவில் துழங்கிக்கிடந்தவன் சரேலென துள்ளி எழுந்து கொண்டான். கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டான். கைகளை முன்னும், மேலும், பக்கவாட்டிலுமாக நீட்டி நீட்டி தேகாப்பியாசம் செய்து கொண்டான். வளைந்து குனிந்து நிமிர்ந்தான். ஒன்று மாறி ஒன்றாக கால்களை முன்னும், பக்கவாட்டிலும், பின்னும் வைத்து வைத்து எடுத்தான். உடம்பின் அலுப்பு நீங்கி, புத்துணர்ச்சி வந்துவிட்டதாக அவன் தனக்குள் தானே நம்பிக்கொண்டான்.

மெதுவாக ஜன்னலின் ஒரு சிறகைத் திறந்து வெளியே பார்த்தான். பலபலவென்று விடிந்துகொண்டிருந்தது. அரையிருட்டில் மிதக்கும் மரங்களும் தென்னமர ஓலைகளும் ஏதோ கனவுக் காட்சியொலிருந்தன. குருவி டிரிங், டிரிங்கெனக் கத்துவது கேட்டது. அவன் மனதிலும் குதூகலம் பொங்கி வழிவதுபோற் தோற்றிற்று.

அறையினுள் 'லைப்.றைற் போட' நினைத்தவன், குறங்கி உறங்கும் நண்பனின் நிலையைப் பார்த்ததும் தன் நினைப்பை மாற்றிக்கொண்டான். போர்வையால் உடம்பை மூடிக்கொண்டு, கண்ணை மூடித்துக்கொண்டு அப்படியே நீட்டி நிமிர்ந்து படுக்கவேண்டும்போல அவனுக்குப்பட்டது. எவ்வளவு சாதாரணமாக நண்பன் அந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருந்தான். இந்தத் தேடல்களும், காத்திருத்தல்களும், ஏன் வாழ்க்கையும் அர்த்தமற்றவை ஓபால் அவனுக்குப் பட்டது.

சோர்ந்துபோய்க் கட்டிலில் உட்கார்ந்தான்.

குருவி டிரிங், டிரிங்கெனக் கத்திக்கொண்டிருந்தது.

பாத்தரூம் தொட்டியில் சளசளவென்று தண்ணீர் நிரம்பும் சத்தம் கேட்டது. விட்டு எஜமானி திறந்து விட்டிருப்பாளென நினைத்துக்கொண்டான். அந்த அதிகாலையிலேயே, சில்லிடும் பனிக் குளிரில் குளித்தால் எப்படி இருக்குமென நினைத்துக் கொண்டவன் துவாய்த் துண்டைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு, சோப்பெட்டியையும் பற்பொடியையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, மெதுவாக அறைக் கதவைத் திறந்தான். அது என்றுமில்லாதவாறு அன்று தான் சத்தம் போட்டுத் திறந்தது! போலிருந்தது. நண்பன் மறுபக்கம் திரும்பிப்படுத்தான். பாத்தரூம் வாசலில் மின்விளக்கின் வெளிச்சம் மங்கலாகப் பரவி இருந்தது. பாத்தரூமுக்கும் வீட்டுக்கும் இடைப்பட்ட ஓடையில் விட்டு, எஜமானி பல் துலக்கிக்கொண்டிருப்பது நிழலுருவமாய்த் தெரிந்தது.

வீட்டு வாசல் முகப்பில் நின்றுகொண்டு இவனும் பல்லைத் துலக்கத் தொடங்கினான். குளிருக்குப் பாதுகாப்பாக துவாயினால் நெஞ்சை மறைத்துக் கொண்டான். தென்னை மர ஓலைகள் அசைவற்று நிர்ச்சலனமாகக் கிடந்தன. வானத்தில் இரண்டொரு நட்சத்திரங்கள் பளிச்சிட்டன. காக்கைகள் கத்திக்கொண்டு பறந்தன.

முகம் சுழவிக்கொண்டு வந்த எஜமானி இவனை ஏதோ அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டு குசினியுள் விரைந்தாள். இவன் குளியலறையில் சென்று கதவைத் தாழிட்டுக்

கொண்டான். உடம்பு சில்லிட்டு நடுங்கிற்று. பற்கள் தாளம் போட்டன. இவன் தண்ணீரைக் கையினால் அளந்தவாறே தயங்கினான். 'வாழ்க்கையின் அர்த்தமென்ன? வெறும் நாளாந்த இயக்கங்கள் தானா? குளித்து முழுதி, உண்டு உடுத்து, பேசிச் சிரித்து .. ..'

அவன் அழகாகச் சிரிப்பான். அகத்தின் மலர்ச்சியாய் இதழ்கள் விரிய, கண்கள் பரவச ஒளி பெற்றுத் திகழ வெண்பற்கள் பளிச்சிட, அடித் தொண்டையிலிருந்து மென்மையான ஒரு தொனி கிளம்பிவர.....

கடகடவென்று தண்ணீரை அள்ளி உடம்பில் ஊற்றினான். சோப் போட்டு உடம்பைத் தேய்த்துக் கொண்டான். துவாயால் உடம்பை ஒத்திக்கொண்டு அறைக்கு மீண்டான்.

வீட்டு நடுஹாலில் வெளிக் கம் போடப்பட்டிருந்தது. நடுஹாலையும், அவன் அறை வாசலையும் பிரிக்கும் இடைவெளியின் திரைச்சீலை அரைகுறையாக இழுத்து மூடப்பட்டிருந்தது. இடைவெளியின் திறந்த பகுதியினூடாக புகைவளையங்கள் கிளம்பி கழன்று, கழன்று செல்வது தெரிந்தது. மெல்லிய சத்தத்தில் வானொலி விருந்து நாத வெள்ளமாய் இன்னிசை கிளம்பி வந்தது.

முத்தன்ன வெண்ணகையான்

முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனத்தன்

அமுதன் என்றருளறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் .....

என்று திருவெம்பாவின் ஆரம்ப நாளென்பது அவனுக்கு நினைவுக்குவந்தது. அவனுக்கு கோவிலுக்குப் போகவேண்டும் போலிருந்தது. வீட்டின் வேலைக்காரர்

சிறுவன் கொண்டு வந்து கொடுத்த ஆவி பறக்கும் தேனீரை மடக்கமக்கென்று குடித்தான். அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கையில் அவனுக்கும் அனுதாபமாக இருந்தது. சோகை பிடித்த பையன்போல அவன் இருந்தான். சிறுவனின் கண்களில் கலையாத தூக்கத்தின் சாயல் தெரிந்தது.

'வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ'

அவளது மெதுமையான நளிமமான குரலோசை.....'

அவன் மளமளவென்று வெளிக்கிட்டுக் கொண்டான். அப்போதுதான் விழித்த நண்பன் கேள்வியைக் கண்ணில் தேக்கி இவனைப் பார்த்தான். 'கோவிலுக்குப் போகின்றேன்' என்று இவன் சொன்னான். 'சோதனைக்கு இன்னும் இருபது நாள் கிடக்கு, நான் விடிய விடிப் படுக்கேன்' என்று துள்ளி எழுந்தான் அவன்.

இவன் தன் உற்சாகத்தை எல்லாம் இழந்தவனாக அவனைப் பார்த்தான். அவன் கண்ணத் திலடித்து அவனைப் பேசாத படுக்கச் சொல்ல வேண்டும் போல இவனுக்குப் பட்டது. சிறிது நேரம் தயங்கி நின்றவன் 'நான் வாரேன்' என்று சொல்லி அறையைவிட்டுக் கிளம்பினான்.

வெளியே பனி புகையாய்த் தெரிந்தது. ஒழுங்கையில், முன் தலையில் வழக்கை விழுந்த ஒருவர் இவனைக் 'கோவிலுக்குப் போகிறார்' என்று விசாரித்தார். இவன் ஆமெனத் தலை அசைத்தான். ஒருகூடு கற்பூரத்தை இவன் கையில் திணித்த அவர் பரபரப்புடன், அவசரத்துடன் எங்கேயோ விரைந்தார்.

இவன் சோர்ந்துபோய் வஸ்ராண்டை நோக்கி நடந்தான்.

விடியற்காலே அமைதியில் வீதி நீண்டு கிடந்தது. வீதி விளக்குகள் மெளனமாக மின்னுகின்றன. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒளிக் கோடுகளாய் வாகனங்கள் அசைந்தன.

வஸ்ராண்டில் சிலர் வஸ் றிற்காகக் காத்து நின்றார்கள். அனேகமானோர் கோவிலுக்குப் போகின்றவர்களாகவே இருந்தார்கள். ஒருசிலர் கைப்பைகளுடன் எங்கோ தொலைதூரம் பயணப்படுபவர்கள் போல நின்றிருந்தார்கள். இரண்டொருவாவிபர்களைத் தவிர கோவிலுக்குப் போக நின்றிருந்தவர்களில் அனேகர் பெண்கள். குளித்து முழுகி வண்ணங்களிலூலான பட்டுச் சேலைகள் கட்டியிருந்தார்கள். இளம் பெண்கள் பளபளக்கும் நீண்ட பாவாடையும் சட்டையும் அணிந்ருந்தார்கள். அவர்களின் முகங்கள் அப்போதுதான் விரியும் மலர்களாக.....

மலர்களாக..... குழந்தமையின் பேதமை மாறாத அந்தக் காலத்தில் மழை பெய்த ஒரு திருவெம்பாவைக் காலைப் பொழுதில், கிராமக் கோவில் வீதியில் பவளமல்லிகை மரத்தின்கீழ் மலர்கள் பொறுக்கிய அவனும் அவளும்.....

வஸ் இரைந்து கொண்டு வந்து நின்றது. எல்லோரும் இடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு ஏறினர். இவன் கடைசியாக ஏறினான். இரண்டு, மூன்று நிறுத்தங்களுக்கப்பால் இவன் இறங்கித் தனியாக நடந்து கோவிலுக்குச் சென்றான்.

கோவிலில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. பாடற்புனை

அதன் இறுதி நிலைக்கு வந்திருந்தது. இறுதிப் பாடலைத் தொடர்ந்து பூசகர் தீபம் காட்டினார். மேளம் முழங்கிற்று. கூட்டம் அரோகராச சத்தம் இட்டது. இவனுக்கு முன்னால் நின்றவர் கரங்களைத் தலைக்குமேல் தூக்கி மூன்றுமுறை தன்னைத் தானே சுற்றிவந்தார். இவனும் கரம் கூப்பினான். ஏதோ பொறி தட்டினாற்போல, இதெல்லாம் எதற்காக? எதற்காக?

விழுதி, தீர்த்தம், சந்தனம், பிரசாதம் கொடுத்தனர்; குசகுச சதைகள் மேலேங்கி நின்றன. மனிதர்கள் நடமாடும் நிழல்களாய் அசைந்தனர். ஒவ்வொரு முகத்தையும் பார்த்துக் கேண்டும் போலவும், அந்த அந்த மனங்களில் கனக்கும் சோகங்களை அறிய வேண்டும் போலவும், கையைப் பிடித்து வருடி ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் போலவும்,....—

கோவிலுக்கு அவனுக்குத் தெரிந்த நெருங்கிய நண்பர்கள் எவரும் வந்திருக்கவில்லை. கோவில் மண்டபத்தையொட்டிக் கட்டப்பட்டிருந்த குத்துச் சுவரில் சிறிது நேரம் இருக்க வேண்டும் போலிருந்தது. அசையும் மனிதர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சிரிக்கும் முகங்களையும், கதைக்கும் வாய்களையும், தலையாட்டல் புன்முறுவல்களையும், மனத்தைச் சொக்கவைக்கும் வண்ணங்களையும், நவீனங்களையும், கடைக்கணவீச்சல்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கூட்டம் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து கொண்டிருந்தது. பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு எழுந்திருந்தான். வீதியை ஒட்டிய கோவில் வாசற்புறத்தை அடைந்தவன் நடந்து போ

வோமா, வஸ்ஸில் போவோமா என்று ஒரு கணம் தயங்கினான். விடியற்புறத்து நடை ஒரு மாறு தலாகவிருக்குமென நினைத்த வன் நடக்கத் தொடங்கினான்.

காலை வெளுத்து நகரம் உயிர்த்துவிட்டது. அவசர அவசரமாக மனிதர்கள் வீதியில் நடமாடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். வாகனங்கள் இடையறாத இரைச்சலுடன் ஓடத் தொடங்கிவிட்டன.

அவன் மனத்தில் கவிந்த தவிப்புடன் நடந்தான். இந்த வாழ்வின் ஒவ்வொரு இயக்கமும் அர்த்தமற்றவை போலவும், சோகம் நிரம்பியவை போலவும் அவனுக்குப்பட்டது. அர்த்தமற்ற இயக்கங்களும், இனிமை கவிந்த சோகங்களுந்தான் வாழ்க்கையின் அர்த்தங்கள் போலவும் அவனுக்குப்பட்டது. ஏதோவொரு பாடலை முணுமுணுத்தவாறு நடந்தான்.

வழியில் பாலம் எதிர்ப்பட்டது. கால்வாயின் மரங்களற்ற இடைவெளியினூடாக தூரத்தில் தொழிற்சாலைப் புகைக் குழாயினூடாகப் புகை சென்று கொண்டிருந்தது. அது வளைந்து வளைந்து வானத்தில் ஏதோ தேடுவதாக அவனுக்குப்பட்டது. தங்கச் சூரியனின் பொன்றிறக் கதிர்கள் புகைக் கோடுகளாக மர இடைவெளியினூடாகக் கோலம் போட்டன.

நேரம் ஏழுமணியாகிக் கொண்டிருந்தது. தனித்த அவன் நடையின் துரிதம் கூடிற்று. கைகளை வீசிக்கொண்டு நடந்தான். எதையும் பார்க்காதவனாக எதையும் மனத்தில் வாங்காதவனாக நடந்தான். கையைத் தூக்கி அடிக்கடி கடி காரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நடந்தான்.

தொழிற்சாலைச் சங்குதிற்று இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் அவன் அந்த வீதியில் குடியிருந்தபோது, அந்தச் சங்குதலுடன் வீதியில் எதிர்ப்படும் அந்த அழகி, அவன் நினைவுக்கு வந்தாள். சிலந்த நிறமும், இளமை கொஞ்சம் வாளிப்பும், கணவுகளைத் தேக்கிய கண்களும் ஓய்யாரமான கைவிச்சம்..... அவளைக் கண்டு சிலவேளைகளில் புன்னகை பூப்பாள்; சிலவேளைகளில் கண்டும் காணாதவளாக முகத்தைக் கவிழ்ந்துகொண்டு செல்வான். அவன் பார்வை தொலையை ஊடுருவிற்று. அவள் அசைந்தாடி வருவது தெரிந்தது. அவன் மனத்தில் பரபரப்பு மேலோங்கிற்று. நீண்ட சில நாட்களின் பின் அவளை எதிர்கொள்ளத் தயாரானான். அவள் அவளை அண்மினான். உயிரற்ற ஒரு பார்வை; தலை கவிழல்; மௌனம்; விரைந்த நடை.

அவனுள் ஏதோ நொறுங்கியது போலிருந்தது. தொழிற்சாலை, பஸ், கார், கைக்கடி காரம், மூக்குக் கண்ணாடி எல்லாவற்றையும் அடித்து உடைக்கவேண்டும் போலிருந்தது. எல்லா மனிதரையும் பிடித்து வந்து சிரிப்பதற்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும் போலிருந்தது.

அவளும் சிரித்தாள். கோவில் திருவிழாவில் அவன் அவளுக்காகக் காத்திருந்த போது, அவனுடன் சிரித்தவள்....., அவனுடன் திரிந்தவள்....., வேறொருவனுடன் குலுங்கிக் குலுங்கிக் குதூகலமாய் சிரித்தாள்.

அவன் தன் கண்களிலேயே கண்டான்.

‘ஐயா பிச்சை’ என்று கை நீண்டது. பாடசாலை மதிற் சுவரில் சாய்ந்திருந்தவன் கந்த ல்துணி கட்டியிருந்தான். முகத்தில் நரை மயிர்கள், கண்களில்..... பத்துச் சதத்தைத் தூக்கிப் போட்டுவிட்டு நடந்தான்.

கைகளை வீசிக் கொண்டு, கால்களை அகல வைத்துக் கொண்டு நெஞ்சை திமிர்த்திக் கொண்டு கன கம்பீரத்துடன் நடந்தான். அவனுக்குத் தன்னிலேயே வெறுப்பு வந்தமாதிரி இருந்தது. இந்தச் சமூக அமைப்பிலேயே வெறுப்பு வாறமாதிரி இருந்தது. ‘இந்த மனிதர்கள் இந்த மனிதர்கள்’ என்று தலை

யில் அடித்துக்கொள்ள வேண்டும் போலிருந்தது.

மனிதர்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள். காரர்களும், பஸ்களும் விரைந்து கொண்டிருந்தன. அகன்ற அந்த வீதியின் இடப்புறம் செல்வதற்கான சரியான சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்து அவன் காத்திருந்தான்.

சந்தியிலிருந்த ‘சின்னல் விளக்கில்’ பச்சையொளி, எல்லாமே பேரிரைச்சலுடன், பிரமாண்டமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதாக.....

அவன் நடைபாதையில் சிவப்புச் சைகைக்காக காத்து நின்றான். ★

மல்லிகை

ஆசிரியர்: **பாபுலிசீ ஜீவா**

கலை

இலக்கிய

மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய சம்பீரத்துடனும் தீர்க்கமான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

மஞ்சள் வெய்யிலும் மாடத்து மணிவிளக்கும்

*

— சபா. ஜெயராசா

ரோட்டுப் புழுதி புகை யாகி, பூவாணமாகி எழுந்து குலங்கிக் கலங்கி அசைந்துகொண்டிருந்தது. பின்னேரப் பொழுது தெருவிலும் ஒழுங்கை யிலும் சந்தியிலும் பட்டுத் தளர்ந்து, துவண்டுகொண்டிருந்தது. பழுத்த மஞ்சளான பூவரச மிலைகள் ஒழுங்கையில் விழுந்து தவழ்ந்து பரவிக் கிடக்கின்றன. வரிவரியான ஒழுங்கை வேலிகள் சாரத்தால் போர்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றன.

சந்திக்குப் பக்கத்திலே பள்ளிக்கூடம், பழைய கட்டிடம், ஓடுகள் கராவலடித்துக் கிடக்கின்றன. வகுப்புகள் பழைய தோம்புகளாய்க் கிடக்கின்றன. ஒழுங்கைக்கரையில் ஒரு புதிய கட்டிடம் — உருப்போட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றது. ஒழுங்கையோடு ஒட்டின ஒரு சின்ன விளையாட்டிடம். கைப்பந்தடிக்க அளவான காணி. காணிகள் ஒன்றுக்குள் ஒன்று அமுகுப்பட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றன.

சயிக்கிளிலை சுழற்றிக் கொண்டு வந்த சுப்பிரமணியம் 'கரூச்' என்று பிறேக்கைப் போட்டு நின்றான். 'என்ன, ஒருத்தரும் என்னும் விளையாட வந்து

சேரயில்லையோ?' என்று சயிக்கிளி விருந்தபடி காலினை ஊன்றிக்கொண்டு தேட்டான்.

'விளையாட்டும் மண்ணுங்கட்டியும், ஒவ்வொரு நாளும் தானே பின்னேரத்திலே கூடிறம். விளையாடிறம். இருட்டுப்பட்டவுடனே, வேர்வையைத் துடைச்சுக்கொண்டு வீட்டை போறம்' என்னத்தை உருப்படியாய்ச் செய்து காட்டினம்' என்று சிவராம் சுருண்டு கிடந்த காகிதத்தை விரிப்பவன் போல நிமிர்ந்தான்.

'என்னடா எல்லாம் அலுத்து வெறுத்த துறவிபோலக் கதைக்கிறாய், என்ன; ஏதேன் நடந்து விட்டதோ சொல்லன்' என்றான் சுப்பிரமணியம்.

'இந்தப் பள்ளிக்குடத்திலே எங்களோட படிச்சவங்களிலே நாலுஞ்சு பேரைத் தவிர, மற்றவங்களுெல்லாரும் ரேட்டளக்கிறுங்கள். கனகு வாத்தியார் நல்லாத் தான் படிப்பிச்சவர்; அவரைக் குறைசொல்ல ஏலாது. ஆனால் பணக் கஷ்டத்தாலே எங்க ளோடபடிச்ச எத்தினை எத்தினை கெட்டிக்காரப் பொடியங்கள், குருக்கன் வந்த வாழையனைப்

போலை இடைநடுவில் படிப்பை நிப்பாட்டினார்கள். நேரத்துக்குச் சாப்பாடு கிடைக்காத கொடுமையான அவங்கடை படிப்பு பிஞ்சா யிருக்கையுக்குள்ளேயே கருகிப்போச்சு.

‘என்னடா பெரிய பிரசங்கம் பண்ணிராய்! இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்குள்ளேதானே படிச்சு, நீ பேராதனை யூனிவசிறிறிக்குப் போனா? அப்படி மற்றவங்களும் செய்திருக்கலாம்தானே?’

‘உமது பிழையான கதை. எனக்கிருந்த வசதி மற்றப் பெடியங்களுக்கு இருக்கையில்லை. அம்மா, தான் சாப்பிடாமல் விரதமிருந்தாலும், எனக்கு நேரத்துக்குச் சாப்பாடு தந்து என்னை வளத்தா. எனக்குக் காட்டியும் காட்டாமலும் மறைச்சா. நானும் படிச்சன், ஆனால் உத்தியோகம் எடுக்காமல் நான் தோட்டம் செய்யிறதைப் பார்த்துச் சனங்கள் என்னைப் பகிடி விடுகினம்? சிவராம் தணலை முடிய போர்வையைத் திறப்பவன் போலச் சொன்னான்.

‘உன்ரை கதையள் சிலவேளை என்ரை கண்ணையுங் கலங்கப் பண்ணுது.’..... சுப்பிரமணியம் ஒழுங்கையைப் பார்த்தபடி தலை குனிந்தான்.

‘எங்களோடை படிச்ச அருளம்பலத்தை உனக்குத் தெரியுமா? அவன் காலமையிலே சாப்பிடாமல் தான் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வருவான். பசியோடை இருந்து கொண்டு படிப்பான். அவன்ரை வயிலு எக்கிக்கொண்டிருக்கும். அரையிலே பூட்டின காற்சட்டை வழுக்கிக்கொண்டு கீழைஓடும். சின்னக் குழந்தையைத் தூக்கி விடுகிறதைப்போலே அவன், காற்சட்டையை; எக்கின வகுத்துக்கு மேலே தூக்கித் தூக்கி விடுவான்.

‘உதென்னடா காற்சட்டையுக்குள்ளே நெடுகலும் கை’ என்று கனகுவாத்தியார் ஒருநாள் அவனுக்கு அடிச்சார். பசிக்கனையிலே அவன் மயங்கி விழுந்தான்..... அவனைப்போலே எத்தனை பெடியங்கள் வசதியில்லாமல் தங்கடை படிப்பைச் சிதறடிச்சப்போட்டு உடைஞ்ச கண்ணடியாளா யிருக்கினம்’ என்று சிவராம் சொல்லிக்கொண்டு வர, அவனது குரல் அடைக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

சுப்பிரமணியம் சயிக்கிலே வேலியில் சார்த்திவிட்டுப் புளியம் வேரினமீது, சிவராமிற்குக் கிட்ட வந்து இருந்தான். விளையாட்டு ஆர்வம் காற்றிலே பறக்கும் தூசுகளாய்ச் சென்று கொண்டிருந்தது..... பழைய நினைவுகள், சிவராமின் சிவந்த கண்களில் நீர்த்துளிகளாயின.....

‘அருளம்பலம் இப்ப கிளி நொச்சியிலே கமம்செய்து நல்லாயிருக்கிறான். போன முறை நெல்லு வித்து அரைவாசிக் கடனை அடைச்சப்போட்டான். இந்த முறையும் நெல்லின்ரை விலை எழும்புது. அவன் எனித் தப்பிவிடுவான்’ ஆகாயத்திலே பட்டம் விட்டுப் பார்த்து ரசிக்கும் சிறுவன்போலே சுப்பிரமணியம் சொல்லத் தொடங்கினான்.

‘அவன்ரை காயிதம் இண்டைக்கு வந்தது. அவனைப்பற்றித்தான் உனக்குச் சொல்ல வேணும் என்று யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கையுக்குள்ளே, பழைய ஞாபகங்கள் வந்து என்னைப் புல்லரிக்கப்பண்ணிப்போட்டுது’ சிவராம் பனஞ்சாரை விரிப்பவன் போலச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

‘அருளம்பலம் பெரியகடைப் பேரம்பலத்தாற்றை காணியைத் தானே கிளிநொச்சியிலே செய்தவன், அவன்ரை சம்பாத்தியத்

தைப் பார்த்துப் போனவரியம் பேரம்பலத்தார் ஒண்டுச் சொல்லையில்லையாம். அருளம்பலம் நேர வழிக்குக் குத்தகைக் காசையும் நெல்லையும் பேரம்பலத்தாற்றை வீட்டை கொண்டுபோய்க் குடுத்துப்போட்டாராம்..... அவர் ஒண்டும் பேசாமலிருந்து போட்டு, இந்தவரியம் காணியை உடனே விடச்சொல்லிப் போட்டாராம். தன்ரை கடையிலே திக்கிற பெடியனைக் கொண்டுபோய்க் கமத்திலே போட்டு தானே நேரடியாய் வயல் செய்யப்போறாராம்.

‘உதென்ன அநியாயம்! பேரம்பலத்தாருக்கு எவ்வளவு சொத்துக் கிடக்குது! எவ்வளவு தோட்டங்கள் கிடக்குது! எத்தனை கடையள் கிடக்கு! அருளம்பலத்துக்கு ஒண்டு மில்லை. அவன் விட்டு விட்டு இஞ்சை சும்மாவரக்குடாது. பேரம்பலத்தாரைத் தறைக்குள்ளே இறங்க விடாமல் அருளம்பலம் வயலை இந்தமுறையும் செய்யவேணும்.’ சுப்பிரமணியம் புகை கக்கினமாதிரிச் சொன்னான்.

*நீ நினைக்கிறமாதிரி லேசாய்ப் பெரியகடைப் பேரம்

பலத்தாரை விழுத்த ஏலாது. அவர் லொறிவழியத் தன்றை ஆக்களைக் கொண்டுபோய் வயலுக்குள்ளே இறக்கி அருளம்பலத்தை அடிச்ச நொருக்கிப் போடுவர்’

‘அப்ப முதலாளிமார் தாங்கள் நினைச்சபடி செய்துபோட்டுப் போக, நாங்கள் மடையரைப் போலை பாத்துக்கொண்டிருக்கிறது சரியோ? எங்களிட்டைக் காசுதான் இல்லை யெண்டால், வாயுங் கையுமில்லையோ? நாங்கள் பாத்துக் கொண்டிருக்கேலாது. சிவராமு, நீ படிச்சநீ! வடிவாச் சொல்லு. இந்தக் கொடுமையனை யெல்லாம் உடைச்ச நொருக்கவேணும்.’

இதுக்கு ஒரேயொரு வழி தானிருக்கு. எங்களிடை உழைப்பை அபகரிச்சப் பறிக்கிறவங்களைப் பூண்டோடு ஒழிச்சுக் கட்டவேணும்.’ கலங்கியிருந்த சிவராமின் கண்களிலே பிறந்த ஒளி மஞ்சள் வெய்யிலின் கருக்கலை ஊடறுத்துக் கொண்டு போனது.

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10-00
தனிப்பிரதி	-75
இந்தியா, மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

இலங்கையர்கோன் மறு மதிப்பீடு

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

கலை இலக்கியத் துறையில் பெரும் பெயர் பெற்றவர்களது ஆக்கங்களும், பணிகளும் காலத்துக்குக்காலம் புனர் மதிப்பீடு செய்யப்படுவது வழக்கம். ஒரு காலத்திலே தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களாகப் போற்றப்படுபவர், பிறிதொரு காலத்தில் புனராய்வு செய்யப்படுவதும், முந்திய காலத்தில் புகழெதுவும் பெறாதிருந்த ஆசிரியர் ஒருவர் சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் புகழடையவராய் போற்றப்படுவதும் வழக்கம்.

இத்தகைய மறுமதிப்பீடுகளுக்குக் கால இடைவெளி அத்தியாவசியப் பண்பாக அமைதல் வழக்கு.

கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் எவ்வெச் சூழ்நிலைகளில் மறுமதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் அல்லது கலைஞரது ஆக்கங்கள், முன்னர் நிலவிய கலை இலக்கிய கோட்பாடுகளுக்கிடையே ஆராயப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அதற்கிடையே போற்றப்பட்டோ, இகழப்பட்டோ இருக்கும். காலகதியில் புதிய தொரு கலை இலக்கியக் கோட்பாடு தோன்றினால், அப்புதிய

கோட்பாட்டின் கண்ணோட்டத்தில் அவரை மதிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகலாம்.

சிறிது விபரமாகக் கூறினால், கலை இலக்கியத் திருஷ்டாந்தங்கள் மாறும் பொழுது மதிப்பீடுகளும் மாறும். புதிய விமரிசன நோக்கு, பழைய விமரிசன நோக்கினை ஒதுக்கின்ற பொழுது தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய மதிப்பீடு மாறும்.

குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் அல்லது கலைஞரின் ஆக்கம் எதுவும் — அதுவரை காலமறியப்படாத ஆக்கமெதுவும் — புதிதாகக் கண்டெடுக்கப்படும் வேளைகளிலும், மறுமதிப்பீடுகள் அவசியமாகலாம்.

இலங்கையர்கோன் என்ற புனைபெயராலேயே குறிப்பிட்ட பெறும் திரு. ந. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களது இலக்கியப் பணி மீள் புனர் ஆய்வு செய்ய முனையும் எனரும், அத்தகைய மறுமதிப்பீட்டுக்கான கால இடைவெளி பெரிதாக இல்லை யென்பதையும், அவர் காலமான 1961-க்கும் வர்த்தமான 1974-ஆம் வருடத்துக்குமிடையில் அவர் எழுத்துக்கள் எதுவும் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்

பட்டு அச்சிடப்படவில்லையென்பதையும் அறிவர். 1962-இல் வெளியான 'வெள்ளிப் பாதசரம்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியானவற்றின் புத்தக உருவமேயாகும்.

இலங்கையர்கோனது எழுத்துக்கள் என்று போற்றப்படுவன மிகச்சிலவே. மிஸ்டர் குகதாசன், 'மாதவி மடத்தை' என்ற நாடகங்கள் இரண்டுமே முதற்காதல் என்னும் மொழி பெயர்ப்பும், 'வெள்ளிப் பாதசரம்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியுமே நூல்களாகவுள்ளன. சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகள், சிறுகதைத் தொகுதிகளில் வெளிவந்தவை, வானொலிக்கேள் எழுதப்பட்ட பல நாடகங்கள் எனத் தொகுத்து வெளியிடப்பட வேண்டியன அநேகமுள்ளன. 'வெள்ளிப் பாதசரப் பதிப்புரையில் 'புத்தக வடிவில் வெளிவராதனவற்றை ஒரு புத்தகங்களாக வெளியிடலாபென அறிஞர்கள் அடிப்பிராயப் படுகின்றனர்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பிரசுர நிலைமையை நோக்கும்பொழுது இவ்வெண்ணம் இன்னும் சிறிது காலத்துக்கு கனவாகவே இருக்குமென்று தோன்றுகின்றது. இலங்கையர்கோனின் ஆக்க இலக்கிய எழுத்துக்களைவிட அவர் சஞ்சிகைகட்கு எழுதிய கட்டுரைகளும் ஈழகேசரியில் எழுதிய விமர்சனங்களும் முக்கியமானவையாகும். 1958 மார்சு கலைச்செல்வியிலும், ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலரிலும் வந்துள்ள கட்டுரைகள் மிகமிக முக்கியமானவை.

இலங்கையர்கோன் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளனவற்றைப்

பார்ப்போம், இங்கும் இலங்கையர்கோன் பற்றிய தனி ஆய்வு எதுவும் நிகழ்த்தப்படவில்லை என்பது யாமெல்லோரும் அறிந்தவுண்மையே. இலங்கையர்கோனின் இலக்கியத்திறனை மதிப்பிட்டு வந்த கட்டுரைகளில் கலாநிதி கைலாசபதி அவர்கள் இளங்கதிர் 142-வது மலரிலே (1961-62) எழுதிய ஈழநாட்டுச் சிறுகதையாசிரியர் என்ற கட்டுரை, புதுமை இலக்கியம் எழுத்தாளர் மாநாட்டு (1962) அவர் எழுதிய சிறுகதை என்ற கட்டுரை, கரவைக் கவி கந்தப்பனார் என்ற பெயரில் திரு. கனக செந்திநாதன் 1954-இல் எழுதிய ஈழத்தில் பேரமன்னர் தொடரில் இலங்கையர்கோன் பற்றிவந்த கட்டுரை, 1964-இல் அவர் பெயரில் வெளியான ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சி என்னும் நூலில் வரும் சிறுபகுதி, 1962 டிசம்பர் புதுமை இலக்கியத்தில் நான் எழுதிய சிறிய கட்டுரை, 1966-ஆம் ஆண்டளவில் விவேகியில் வெளிவந்து பின்னர் 1973-இல் நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட ஈழத்தமிழ் சிறுகதை மணிகள் என்னும் நூலில் அந்நூற்பதிப்பாசிரியர் செம்பியன் செல்வன் இலங்கையர்கோனது சிறுகதைக்கு முன்னுரையாக எழுதியுள்ள கட்டுரை ஆதியனவே முக்கியமானவையாகும். இவற்றுள் எனது கட்டுரை இலங்கையர்கோனின் நாடகத்துறை ஈடுபாடுபற்றியே அதிகம் பேசுகின்றது. மற்றையவை அவரது இலக்கியத்திறனையே பிரதான ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டவையாகும்.

இந்தக் கட்டுரைகள் எவற்றிலிருந்தும் இலங்கையர்கோனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள முடியாதிருக்க

கின்றது. இலங்கையர்கோனின் மனைவியாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற வெள்ளிப் பாதசரப் பதிப்புரையிற் கூட இலங்கையர்கோன் பிறந்த வருடமோ, இறக்கும் பொழுது அவர் வயது எத்தனையென்பதோ குறிப்பிடப் படவில்லை.

இலங்கையர்கோன் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் இலக்கியஞ் சார்ந்தனவே. அதிலும் செம்பியன் செல்வன் ஒருவரது கட்டுரையிலேயே இலங்கையர்கோனின் ஆக்க இலக்கியங்களும், அவரது கட்டுரைகளும், பிற எழுத்துக்களும் இணைத்துப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கிய விமரிசனக் கட்டுரைகளாகவமைந்துள்ள மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுரைகளில், இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகளின் பொருளும் தரமும், அவரது இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றின் நெறிப்பாடுகளும், அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் நன்கு ஆராயப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, இலங்கையர்கோனின் சிறுகதையாக்கப்பணி ஓரளவு செவ்வனே மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது எனலாம். ஆனால் இவை குறிப்புரைகளேயன்றி ஆராய்வுரைகளன்று.

மறுமதிப்பீடு என்னும் முயற்சியில் இறங்குமொருவர், தமது பணியை எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றிய சில ஆய்வுலக நியதிகள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட ஆசிரியரின் ஆளுமையை நன்கறிந்து அதனையும் அவரது எழுத்துக்களையும் இணைத்துப் பார்க்கல் பிரதான கடமையாகும். அதற்காக, அவரது உறவினர், நன்

பர்களுடன் கலந்துரையாடல், அவர் விட்டுச் சென்ற கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆராய்தல், அவரது தினக்குறிப்புக்களைப் பார்வையிடல் எனப் பல விடயங்களாக அம்முறையிற் விநிந்து செல்லும். ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ், பெர்னாட் ஹா போன்றோர்பற்றி இத்தகைய ஆய்வுகள் உள்ளன. இவ்வாறு ஆழ்ந்து ஆராயாமல், காலமும், வாழ்க்கைப் பின்னணியும் தெரியப்படாத புலவர்களை ஆராய்வது போன்று 'என்னே திறன்' என்றோ, 'இதுவா திறன்' என்றோ கூறிக்கொள்வதில் பயனில்லை.

இலங்கையர்கோனைப் பற்றிய மதிப்பீடோ மறுமதிப்பீடோ முதல்நிலையில், அவரை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்ப்பதாகவும், அடுத்த நிலையில், பொதுவான தமிழ் இலக்கியப் பின்னணி நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு பார்த்தற்கு முதலில், அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று விபரங்களை அறிந்திருத்தல் நலம். 1961 நவம்பர் காலமான ந. சிவஞான சுந்தரம் அவர்கள் தமது பதினெட்டாவது வயதில் எழுதத் தொடங்கினார் என்று அறிகின்றோம். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்து இடைநிலைப் பரீட்சையிற் சித்தியெய்திய சிவஞான சுந்தரம் சட்டக் கல்லூரியிற் பயின்று பிறக்கிறுசியாக விளங்கிப் பின்னர் டி. ஆர். ஓ. எனப்படும் காரியாதிகாரியாக நீண்டகாலம் கடமையாற்றியவர். 1940 - 45-க் காலத்திலேயே இவர் அப்பதவி வகித்துவந்தார். அக்காலத்தில் அவர் நெடுங்கேணியிற் கடமையாற்றினார். ஆங்கில இலக்கிய

மோகம் கொண்டிருந்த இவர் தமிழை வரன்முறையாகக் கற்காவிட்டாலும், காலத்துக்குக் காலம் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், ஆசிரியர்களுடன் தொடர்புபூண்டு பேரிலக்கியங்களைக் கற்று வந்தார். இவர் நெடுங்கேணிக் காரியாதிகாரியாக இருக்கும் பொழுது, அக்காலத்தில் ஒதிய மலையில் தலைமையாசிரியராக விருந்த பண்டிதர், த. பொ. கார்த்திகேசுவிடம் சிலப்பதிகாரத்தைப் பயின்றார் என்பது எனக்குத் தெரிந்தவொரு உண்மையாகும். இலங்கையர்கோவின் தமிழறிவின் ஆழத்தை 'நாடோடி' என்று சிறுகதையிலும், மாதவி மடந்தை என்னும் நாடகத்திலும் நன்கு காணலாம். இலங்கையர்கோவது ஆக்கங்களைக் காலவரிசைப்படுத்திப் பார்க்கும் பொழுது அவரது மொழிபெயர்ப்புக்கள், சிறுகதைகள் முற்கூற்றையும், நாடகங்கள் பிற்கூற்றையும் சேர்த்தனவென்று கூறலாம். ஏறத்தாழ 1950-க்குப் பின்னர் இவர் சிறுகதையிலும் பார்க்க நாடகத்திலேயே கவனஞ்செலுத்திவந்தார். 1954-க்குப் பின்னர் அவர் ஆக இரு சிறுகதைகளையே எழுதினார். (தாழைமரநிழலில், கடற்கரைக் கிளிஞ்சில்)

சிறுகதைத் துறையில் இவரது சாதனைகள் பற்றிய மதிப்பீட்டுகளினைப் பார்ப்போம். 'கு. ப. ரா. பிச்சமூர்த்தி ஆகிய இருவரையும் போலவே இலங்கையர்கோனும் ஆண் - பெண் உறவு சம்பந்தமான பொருளில் அதிக ஈடுபாடுள்ளவராயிருந்தார்.' என்றும் 'பூரணசுகம்' தசையுடன் தசை சேரும் பொழுதுதான் ஏற்படுகிறது. மிதுனங்களின் சேர்க்கையே எல்லாவற்றுக்கும் ஆதார சூத்திர

யாக இருக்கின்றது என்பது இலங்கையர்கோவின் தத்துவம்' என்று கைலாசபதி கூறியுள்ளார். (புதுமை இலக்கியம் - மலர் - 1962) செம்பியன் செல்வனோ 'இவரின் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் மனவுணர்ச்சிகளையும், சம்பவங்களையும் உரையாடல் மூலம் நகர்த்திச் செல்வதாய் அமைந்திருப்பதால் இவற்றின் நாடகப்பண்பு மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம்' என்று கூறுகிறார். ஈழத்துச் சிறுகதையின் முன்னோடி எனக் கனகசெந்திநாதன் கூறுவார்.

இலங்கையர்கோவது சிறுகதைப் பண்புகள் இலக்கிய நோக்குப்பற்றிய ஆய்வு அவரை மிகையுணர்ச்சிவாதி ஆக்கி விடுகின்றது. 'ரொமான்ற்றிக்' எழுத்தாளர்கள், பாத்திரங்களின் சூழ்நிலை இயக்கத்திலும் பார்க்கப் பாத்திரங்களின் உணர்ச்சி நிலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது வழக்கம். உணர்ச்சி முனைப்பு பாவிற் கூட்டத்திலேயே பெரிதும் தென்படுமாதலால் பாவியல் விளக்கங்கள் அதிகமாகவே இருக்கும். இலங்கையர்கோனுக்கு அத்தகைய ஈடுபாடு இருந்தது. ரொமான்ற்றிக் வாதிகளிடம் பெரிதும் காணப்படுவனவாகிய மனிதநிலை வருணனைகள், கிராமிய வாழ்க்கைப் புகழ்ச்சி, ஆதியன இலங்கையர்கோவின் கதைகளிலும் குத்திட்டு நிற்கின்றன. இலங்கையர்கோவின் ஆரம்பகாலக் கதைகளில் ரொமான்ற்றிசை நோக்கினை ஏற்புடைத்தான இலக்கியச் சுவையுடன் எடுத்துக் கூறும் வசனவளமிருந்தது. உதாரணமாக 'அழைத'யில் வரும் 'என் மனத்தில் துக்கம் பொங்கியது' எத்தனை ஏழைகள்..... ஆனால் எத்தனை தாய்மார்கள் எனும்

பகுதியும், வெள்ளிப் பாதசரத்தில் வரும்

‘வானம் கவிந்து நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை ஒரு அரக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகத சரடு போல் ஜொலித்து வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடு போன்ற சந்திர தீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பதுபோல கனிந்து பிரகாசித்தது’

எனும் பகுதியும் உதாரணமாகும். ஆனால் இந்நடைச் சிறப்பு கடற்கரை கிளிஞ்சில், தாழை நிழலிலே என்னும் கதைகளிற்காணப்படவில்லையென்றே கூறல் வேண்டும்.

சி. வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகியோரைப் போன்று இவரும் ஞெமான்ற்றிசிய வாதியெனினும் (இவர்கள் இருவரினது ஞெமான்ற்றிசிய நோக்கும் இ. கோ. வின் ஞெமான்ற்றிசிய நோக்கும் வேறுபட்டன) யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பதில் இலங்கையர்கோன் மற்றையோரை மிஞ்சிவிட்டார் என்றே கூறல் வேண்டும். யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையை நுணுக்கமாக அவதானிக்கத்தக்க ஒரு வாய்ப்பு, உத்தியோகம் காரணமாக இவருக்குக் கிட்டிற்று.

சிறுகதைத் துறையில் இலங்கையர்கோன் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பொழுது அவரது உரைநடைச் சிறப்புப்பற்றி ஆராய வேண்டுவது அவசியமாகும். கட்டுரைகளிலும் கூட ஆக்க இலக்கியத்திற்கேயுரிய நிலையினையே கையாண்டுள்ளார்;

தேசிய இலக்கியப் பாரம்பரியக் கண்ணோட்டத்திற்கும் பார்க்கும் பொழுது, இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகள் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையைச் சுவைமிக்க இலக்கிய முயற்சிகள் எனலாம். இவ்விடத்தில் இலங்கையர்கோனின் தேசிய இலக்கியப் பற்றினைக் கூறல் வேண்டும். 1948-இல் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் ஆறுமுக நாவலரைத் தற்கால இலக்கியத்தின் தந்தையாகப் போற்ற வேண்டுமென்று வாதாடினார். 1961-ல் காலமாவதற்கு முன்னர் இ. மு. போ. ச. நடத்திய முதலாவது இலங்கை எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்கு அனுப்பிய தீர்மானம். தரமற்ற இந்திய பத்திரிகைகளின் இறக்குமதியைத் தடைசெய்தல் வேண்டுமென்பதாம். மேலும் அவரது மொழிபெயர்ப்பான முதற்காதல் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிட்ட பொழுது தனது அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை யென்பதற்காகக் குறித்த வெளியிட்டாளர்மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருந்தார்.

இலங்கையர்கோனின் மொழிபெயர்ப்புத்திறன் இப்பொழுது பெரும்பாலும் மறக்கப்பட்டு விட்டதென்று கூறலாம். ரெனிசனின் ஈனோக் ஆர்டன், ஷேக்ஸ்பியரின் ரோமியா ஜூலியட் (விடியாத இரவு) தொமஸ் ஹார்டியின் வெறுங் கனவு தான், செக்கோவின் அந்த முத்தம், துர்கனெவின் கிளாரூமிலிச், ஒஸ்கார் வைல்டின் குயிலும் ரோஜாவும் என்ற கதைகளும், துர்கனெவின் முதற்காதலும் இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன எனக் கனக செந்திநாதன் கூறுவார்.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய முயற்சிகளில் மொழிபெயர்ப்புகள் மிகமிகக் குறைவு. 1948 முதல் 1970 வரை வெளிவந்துள்ள புனைகதை நூல்களில் மொழிபெயர்ப்புகள் ஒரிரண்டே. இதற்குக் காரணம் எழுது எழுத்தாளர்கள் பலர் பிற மொழி இலக்கியங்களை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலாவது வாசிக்க முடியாதிருக்குங்கல் விப்பின்னணியேயாகும். 1930ல் ஆங்கிலம்படித்த ஒருவர் மொழி பெயர்ப்பில் இறங்கியது ஆச்சரியமில்லைத்தான் என்றாலும் இலங்கையர்கோள் லோறன்சை மொழிபெயர்க்காது விட்டது சிறிது ஆச்சரியத்தையே தருகின்றது. மரகதம் ஜனவரி 1962 இதழில், 1935-ல் பிரசுரிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக் கதையென்று அதிர் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சாவி என்னும் அச்சிறுகதை ஒஹென்றிப் பாணியில் அமைந்துள்ளவொன்றாகும். தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட முதற் சிங்களக்கதை இதுவாகவே இருக்கலாமோ என்பது தெரியவில்லை.

மொழிபெயர்ப்புக்கள் வாசகனைப் பிறப்பாடுகளை விளக்கி இரசிக்கச் செய்யும் தன்மையன. இலங்கையர்கோள் இத்துறையிலாற்றிய பணியின் முக்கியத்துவத்தை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இலங்கையர்கோனது மற்றைய முக்கிய ஆக்கத்துறையாக விளங்கியது நாடகமேயாகும். கனக செந்திநாதன் தரும் தகவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது, 1941-இல் கலைமகளில் வெளியான இளங்கோ மறந்து எனும் ஓரங்க நாடகமே இவரது முதல் நாடக எழுத்தாக

அமையலாமென்று கொள்ளுவதற்கு இடமுண்டு.

1954-க்கு முன்னர் இலங்கையர்கோனது நாடக ஆக்கங்கள் பெரிதும் இலக்கிய முயற்சியாக மாத்திரமேயமைந்தது. துறவு, புண்ணிய பூமி, விஜய குமாரன், சிரிப்பும் கண்ணீரும் என்பன நாடகவடிவத்தையுள்ள இலக்கியப் படைப்புக்களே. 1954-க்கு முன்னர் அங்கொன்றும் இங்கொன்றாகச் சிலவாடுவெலி நாடகங்களை எழுதிவந்தாரெனினும் 1954-க்குப் பின்னரே, இவர் வாடுவெலி நாடகக் கலையையுணர்ந்து அதற்கான நாடகங்களைப் படைத்தார். அவரது சிறுகதைகள் சில (மேனகை போன்றவை) நாடகமாயின. வாடுவெலிக்கென்றே அவர் விதானையார் வீட்டில் என்ற தொடரை எழுதத் தொடங்கினார். இதனைத் தயாரித்தவர் காலஞ்சென்ற வி. என். பாலகப்பிரமணியமாகும். பின்னர் சண்முகநாதன், அக்காலத்தில் தான் நாடாத்திவந்த லண்டன் கந்தையா நாடகத்தொடரைப் புது மெருகுடன் இவரைக் கொண்டு எழுதுவீத்தார்.

வி. என். பி. இலங்கையர்கோன் உறவு சிறிது தளர்ந்து சண்முகநாதன் இலங்கையர்கோன் உறவு வளர, வளர இலங்கையர்கோன் மேடை நாடகங்களிலும் அதிக கவனஞ்செலுத்தத் தொடங்கினார். அத்தகைய ஆர்வத்தினாலே தோன்றியதுதான் மில்லர் குகதாசன்.

இவரது மாதவி மடந்தை நாடகத்தினை நாடக ஆக்க மென்பதிலும் பார்க்க சிலப்பதிகார ரசனைத் திளைப்பு என்பது பொருத்தமாகலாம்.

இலங்கையில் ஓரங்க நாடகத்தின் வன்மையையும், ஆற்

றலையும் முதன் முதலில் நன்கு எடுத்துணர்த்திய பெருமை இலங்கையர்கோளையே சாரும்.

இவ்விடத்தில் 1962-இல் நான் கூறியவற்றை மறுமதிப்பீட்டின் மீட்டும் கூறலாமென்று நினைக்கின்றேன்.

‘சிறுகதைக்கும் ஓரங்க நாடகத்திற்கும் அடிப்படை யாகவுள்ள உணர்வொருமையும் இயக்க ஒருமையும் தான் அவர் சிறந்த ஓரங்க நாடகங்களை எழுதுவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. விதானையார் என்ற தொடர்நாடகமும் இதற்கு விதிவிலக்காகாது என்பதனை அந்நாடகத்தைக் கேட்டவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இலங்கையர்கோளின் முக்கிய இலக்கியப் பணிகளுள் ஒன்று வாடுவெலி நாடகத்தை ஒரு தனி இலக்கிய வடிவமாக உணர்ந்து எழுதியமையாகும்.

இலங்கையர்கோளது நாடக ஆர்வம் வாடுவெலி மேடை நாடகங்களுடன் மாத்திரம் நின்று விடாது, கலைஞர்களை ஆதரிப்பதிலும் நன்கு பரிணமித்து வைரமுத்துவின் நடிப்புத் திறனையும், பாடற்றிறனையும் முதன் முதலில் இனங்கண்டு பிரபலப்படுத்தியவர் இலங்கையர்கோள். இலங்கையர்கோள் சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர் முலமே வைரமுத்து பேராசிரியர் வித்தியாநத்திற்கு அறிமுகமானார்.

1954-க்குப் பின்னர் இலங்கையர்கோளின் கட்டுரைகளிற் பலவும் நாடகமபற்றியனவாக வேயிருந்தன.

இலங்கையர்கோளின் நாடகப் பணியைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது அவர் கையாண்ட

மொழிநடையைப்பற்றிக் குறிப்பிடல் வேண்டும். விதானையார் வீட்டில் நிகழ்ச்சி புகழ்பெற்ற தற்குத் தயாரிப்பாளரும் முக்கிய காரணராவர். விதானையார் வீடு நிகழ்ச்சி ஒத்திகையின்போது, தாம், யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கின் தாளையத்தை நன்கு ரசிப்பதாக அவர் கூறுவர். இந்த சுடுபாடு காரணமாக அவர் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கைச் செம்மையாக எழுதும் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டார். ஆனால் லண்டன் கந்தையா நாடகம் பேச்சு மொழியை வேறொரு வகையிற் கையாண்டதால், இலங்கையர்கோளின் பேச்சு வழக்கு காட்சித்திறன் முனைப்புப் பெறது போய்விட்டது.

எனினும் இந்நாடகங்கள் வாடுவெலி நாடக வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறுவனவாகும்.

நாடகத்தைப்பொறுத்தவரையில் இலங்கையர்கோள் பற்றிச் செய்யப்பட வேண்டியது மறுமதிப்பீடு அல்ல மதிப்பீடே ஆகும்.

இலங்கையர்கோள் பற்றிய மதிப்பீட்டில் முக்கிய இடம்பெறவேண்டியது அவரது உத்தியோக வாழ்க்கை அவரது ஆக்கத்துறைக்கு உதவிய முறைமையாகும். சிறுகதையைப் பொறுத்தமட்டில் அனாதை, மனிதக்குரங்கு என்பனவும் நாடகத்தில் விதானையார் வீட்டிலும், அவரது உத்தியோக வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையனவாகும்.

இவ்வாறு பார்க்கும்பொழுது நாம் இலங்கையர்கோளை இன்னும் நன்றாக மதிப்பிடவில்லையென்றே தோன்றுகின்றது.

மறுமதிப்பீட்டுக்கு முன்னர் மதிப்பீடே நடக்கட்டும். ★

அமெரிக்காவும்

ஆபாச

இலக்கியமும்

எம். எம். மன்ஸூர்

ஆபாச இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய பிரச்சினை உலக நாடுகள் ஒன்றுக்கு மாத்திரம் உரித்தானதல்ல. சகல நாடுகளிலும் இப்பிரச்சினை நிலவி வருகிறது. ஆனால் சோவியத் ரஷ்யா, மக்கள் சீனா போன்ற நாடுகளில் இது சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் எவ்வகையிலும் எழுவதில்லை.

சனநாயகக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் இப்பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. இதற்குப் பிரதானமான காரணம் சனநாயக நாடுகளில் பூரணமான எழுத்துச் சுதந்திரம் இருந்து வருவதே ஆகும். அதனால்தான் அவற்றைத் தடை செய்ய வேண்டிய அவசியமும் அந்நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

உலகத்தில் பிரதானமான சனநாயக நாடுகளுள் ஒன்றான அமெரிக்காவில் தற்பொழுது ஆபாச இலக்கியம் பற்றிய பிரச்சினையும், பல்வேறு கருத்துக்களும் நிலவி வருகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்கச் சரித்திரத்தில் இதுவரை காலமும் இல்லாத வகையில் இன்று ஆபாச நூல்கள், சஞ்சிகைகள், படங்

கள் சம்பந்தமான வர்த்தகம் அதிகரித்துள்ளது எனலாம்.

இந்த நிலையைச் சமாளிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆபாசம் சம்பந்தமான தேசிய கமிஷன் 1970-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டது. இதன் முடிவான தீர்மானம் 'அமெரிக்காவில் ஆபாசப் பிரச்சினை அவ்வளவு கலவரம் அடையக் கூடிய வகையில் இருப்பது ஒன்றல்ல' என்பதே; அத்தோடு 'வயது வந்தவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஆபாச நூல்களைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளை மேற்கொள்ளலாம்' என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

இதனைக் கண்ட முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு. நிக்சன் வெகுண்டெழுந்தார். கமிஷனின் கருத்துக்களை நிராகரித்த நிக்சன் 'மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை அபாய நிலைக்குள்ளாகி இருப்பதோடு புத்தகம் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், நடனம், நாடகம், சினிமா போன்றவற்றிலும் கட்டுப்பாடு கடைப்பிடிக்கப்

படாவிட்டால் அமெரிக்க கலாச்சாரம் உட்பட மேற்கத்திய கலாச்சாரப் பாரம்பரியமும் கூட நிலைகுலைந்து போகும்' எனக் கூறினார். ஜனாதிபதி திரு. நிக்சனுக்குச் சார்பாக அவருக்குக் கீழ் இருந்த திரு. ஸ்பிரோ அக்நா 'நிக்சனின் ஜனாதிபதிப் பதவிக்காலம் முடியும் வரையிலாயினும் பெருவிதிகளில் எல்லாம் அப்படியான நூல்கள், சினிமாப் படங்கள் போன்றவற்றை சந்தைப்படுத்த இடம் வைக்கப் போவதில்லை' என உறுதியாகக் கூறிவைத்தார்.

நிலை இவ்வாறு இருக்க அதற்கு மாறாக காரியங்கள் நடைபெறலாயின. நகரில் ஆபாச நூல் நிலையங்கள், சினிமாத் தியேட்டர்கள் இருபத்தேழு அமைக்கப்படலாயின.

ஆபாச நூல்கள், சஞ்சிகைகள் விற்பனை செய்யும் புத்தக நிலையங்களில் உள்ளவற்றை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. எச்சில் ஊறும் பாஷையில் எழுதப்பட்ட காமக் கதைகள்.
2. மூன்று டொலர் முதல் ஐந்து டொலர் வரையிலான விலை விதிக்கப்பட்ட படச் சஞ்சிகை. இதில் ஆண் பெண் இருபாலாரினதும் கலர்ப்படங்கள் இடம்பெறுவதுண்டு.
3. 'அக்ஷன் மகஸின்ஸ்' எனப்படும் காமச் செயற்பாடுகளை விளக்கும் சஞ்சிகை. ஆண், பெண் உடல் உறவுகள் பற்றிய தெளிவான படங்கள் இதில் இடம்பெறுகின்றன. இது உபதேசக் கை நூலாகவும் மதிக்கப்படுகின்றது. இதன்

ஒரு பிரதியின் விலை 12-50 டொலராகும். விலை அதிகமானாலும் விற்பனையில் குறைவில்லை.

4. 'பீப் ஷோஸ்' எனப்படும் உடலுறவுச் செயற்பாட்டைக் காட்டும் காட்சி. குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தைக் கட்டிவிட்டு உள்ளே நுழைந்து இக்காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கலாம்.

5. உடலுறவுச் சாதனங்கள் என்பனவாகும்.

இது மாத்திரமன்றி கலிபோர்னியா, நியோர்க் போன்ற நகரங்களில் உள்ள நாடக அரங்குகளில் ஆண், பெண் உடலுறவுக் காட்சிகள் இடம்பெறும் அளவுக்கு நிலைமை மோசமடைந்துள்ளது என்பதில் வியப்பெதுவும் இதுக்காது. சில நாடகங்களின் இறுதிக் காட்சியில் பிரிந்திருந்த தம்பதிகள் மீண்டும் இணைந்து உடலுறவு கொள்வதோடு நாடகத்தை முடிப்பார்கள். இந்த வகையில் ஆபாச நாடகங்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும் 'போஸ்' கொடுப்பவர்கள், பெரும்பாலும் இவ்வகை நடிக்க நடிக்கைகள் எல்லோரும் வறிப்பிகள், அல்லது மதுவில் ஊறிப்போய் தம்மை மறந்தவர்கள், மாணவ, மாணவிகள், வேலையற்றிருப்போர்கள் என்பவர்களாவர்.

ஆபாச நூல்களை எழுதி வெளியிட்டாளர்கள் — பிரசுரத்தர்களுக்குக் கொடுப்பவர்களுக்கு 500 — 1000 டொலர்கள் வரையில் கிடைப்பதுண்டு, சில சந்தர்ப்பங்களில் இத்தொகை 2000 டொலர்களாகவும் உயரும்.

ஆபாச நூல்கள் சம்பந்தமாக கமிஷன் விசாரணையின்

போது வெளியிடப்பட்ட புள்ளி விபரங்களின்படி ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இப்படியான புத்தக நிலையங்கள் சுமார் 2,250 இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படியான ஆபாச விடயங்கள், நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் இடங்களுக்குச் செல்லுவதற்கு மக்கள் சிறிது அஞ்சத்தான் செய்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் சில சமயங்களில் பொலீஸார் திடீரென வேட்டையில் இறங்கி விடுவதேயாகும்.

இதனைச் சட்டம் மூலம் தடை செய்வதற்கும், ஆபாசக்காரர்களைக் கைது செய்வதற்கும் பொலீஸார் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன.

முதலாவது காரணம்— ஆபாசப்படம், சஞ்சிகை, நூல் என்று கருதப்படுபவற்றைக் கண்டு பிடித்து, அவற்றில் காணப்படும் ஆபாசங்களைக் காரணத்தோடு நிரூபிப்பதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் உள்ள சிரமம்.

அடுத்து—

நீதிமன்றங்களில் பல்வேறு வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்படுவதால் இது போன்ற வழக்குகளை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ள அதிக காலம் எடுப்பதாகும். அத்தோடு ஆபாசப்புத்தகம் ஒன்றிற்கு வழக்குத் தொடர்ந்து; அந்த வழக்கு விசாரணை முடிவதற்குள் எல்லாப் புத்தகங்களும் விற்பனையை நிறுத்திவிடுகின்றன. முடிவில் குற்றவாளிகளாகக் காணப்படும் வெளியீட்டார்களுக்கோ, எழுத்தாளர்களுக்கோ சிறிய

தொரு அபராதம் விதிக்கப்பட்டாலும் அது அவ்வளவு தூரம் பெரிய விஷயமாகத் தெரிவதில்லை.

அமெரிக்காவின் நிலை இவ்வாறு இருக்க எமது ஈழத்து இலக்கியத்துறை அவ்வளவு தூரம் ஆபாசத்தை அணைத்துக் கொள்ளாமல் இயற்கையோடு ஒட்டிய விதத்தில் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நினைக்கும் போது எமது இதயமெல்லாம் பூரிப்படைகின்றன. இந்தப் பூரிப்பெல்லாம் தமிழ் இலக்கியத்துறையைப் பார்க்கும் போதுதான்.

ஆனால்—

சிங்கள இலக்கியத்துறையை நினைக்கும் போது சற்று வேதனை பிறக்கத்தான் செய்கிறது. ஏனெனில், ஆபாசத்தின் நிழல் சிங்கள நாவல்களில் படிப்படியாக புகுந்து வருகிறது. 1956-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு சிங்கள எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட சிங்கள நாவல்களைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது இது புலப்படுகின்றது. இதற்காக இலக்கிய நண்பர்கள் என்மீது கோரப்படாமல் அமைதியாக ஆராய்ந்து பார்த்து உண்மை நிலையைக் கண்டு அறிவது சிங்கள இலக்கியத்துக்குச் செய்யும் ஒரு மாபெரும் சேவையாகும்.

எது எப்படி இருந்தபோதும், எமது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமானாலும் சரி, சிங்கள இலக்கியமானாலும் சரி எமது கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்றவகையில், பண்பாட்டுக்குப் பங்கம் விளைவிக்காத வகையில் வளர்க்கப்படுவது இன்றைய நிலையில் பொருத்தமாக அமையும் என்று கூறினால் மிகையாகாது. ★

நிக்கொலாய் ரோரிக்

வாழ்வும் பணியும்

பவணன்

உலகப் புகழ் பெற்ற ஓவியர் நிக்கொலாய் ரோரிக்கின் பிறந்த தின நூற்றாண்டு விழா, இம்மாதம் (அக்டோபர்) உலகெங்கணும் கொண்டாடப்படுகிறது. ரோரிக், பல அரிய குணங்களும் திறமைகளும் படைத்த வராக விளங்கினார். எனினும் ஓவியர் என்ற முறையில்தான் உலகம் பெரிதும் நினைவு கூர்கிறது. அவர் இந்திய நாட்டை மிகவும் நேசித்தவர்; பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவரும் கூட!

ரோரிக் காலமான பின்னர் நடந்த அவரது ஓவியக் கண்காட்சியின் போது ஜவாஹர் லால் நேரு அவரைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்: 'அவர் ஒரு மாபெரும் ஓவியர்; அறிஞர்; எழுத்தாளர்; புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்; பிரயாணி. அவர் மானிட முயற்சியின் அம்சங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்தார். அவரது ஓவியங்களின் எண்ணிக்கையே வியத்தற்குரியது. அவை ஆயிரக் கணக்கில் உள்ளன; ஒவ்வொன்றும் அற்புதமான கலைப்படைப்பு. இமாலய பர்வதத்தைச் சித்திரிக்கும் பல ஓவியங்களைக் கொண்ட அவரது கலைப் படைப்புக்களைப் பார்க்கும்போது, சமவெளியிலிருந்து

மேல்நோக்கி வளர்ந்து பன்னூற்றாண்டுக் காலமாக நமது பாதுகாவலர்களாக நின்று கொண்டிருக்கும் அந்தக் கம்பீரமான மலைத்தொடரின் உணர்வை நாம் புரிந்து கொள்வது போல் தோன்றுகிறது. அவரது ஓவியங்கள் நமது வரலாற்று, நமது சிந்தனை, நமது கலாசார பாரம்பரியம் முதலியவற்றில் இருந்து பல விஷயங்களை, இந்தியாவின் பகுதியாக மட்டுமல்லாமல், அமரத் தன்மையும் நிரந்தரத் தன்மையும் கொண்ட பல விஷயங்களை நமக்கு நினைவிட்டுகின்றன. தமது அற்புதமான ஓவியங்களில் இதனை வெளிக்கொணர்ந்து காட்டியுள்ள ரோரிக்குக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.'

நிக்கொலாய் ரோரிக் ரஷ்ய நாட்டில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரில் (இன்றைய லெனின் கிராடு) 1874 அக்டோபர் 9 அன்று பிறந்தார். அவர் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டக்கலைப் பிரிவிலும், கலைப் பேரவையிலும் கல்வி பயின்றார். அவர் இளம் வயதிலேயே ஓவியம் தீட்டுவதில் ஈடுபட்டார்! அவரது முதல் ஓவியக் கண்காட்சியே கலாரகி

கர்கள் மத்தியில் பெரிய பரப்
ரப்பை ஏற்படுத்தியது. அவரது
ஓவியங்களை விற்பனைக்கு வைக்
கும் காலத்தில் எல்லாம், உல
கெங்களுமுள்ள காட்சிப் பொ
ருள் கூடங்களும் ஓவியக் கலா
ரசிகர்களும அவற்றைப் போட்டி
போட்டுக் கொண்டு வாங்கி
வந்தனர்.

ரோரிக் 73 ஆண்டுக் காலம்
வாழ்ந்தார்: அதில் 40 ஆண்டுக்
காலத்தை ரஷ்யாவிலேயே கழித்
தார். 20 ஆண்டுகள் இந்தியா
வில் வாழ்ந்தார். 10 ஆண்டுக்
காலத்தை ஐரோப்பா, ஆப்பி
ரிக்கா, அமெரிக்கா, ஆசியா
முதலிய பல கண்டங்களையும்
நாடுகளிலும் சுற்றுப்பயணம்
செய்வதில் செலவிட்டார்.

சிறுவனாக இருந்த போதே
ரோரிக்குக்கு ஆசியாவின் பால்
குறிப்பாக இந்திய நாட்டின்
பால் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.
கீழை நாட்டின் ஞானபோத
மும், அதேபோல் புரியாத மர்
மங்களும் அவரை கவர்ந்தன.
இந்திய நாட்டின் பண்டைக்
காலத் தத்துவஞானிகள். மற்
றும் கலைகள், நினைவுச் சின்னங்
ஆகியனவும் அவரது உள்ளத்
தைக் கொள்ளை கொண்டன.

அவரே தமது டயரிக்குறிப்
பில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்
தார்: 'இந்தியா எப்போதுமே
அற்புதமானதொரு தேவதையுல
காகவே இருந்து வந்துள்ளது;
இனியும் இருந்து வரும். இந்தி
யாவின் வற்றாத ஆற்றல் வளங்
களே, மனிதனது முயற்சிகள்,
தாகங்கள், சாகசச் செயல்கள்
முதலியவற்றின் அணையாத
ஜோதியை ஏற்றி வைக்கும்
அதன் அதிதப் போக்குகளையும்,
முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவித்
துள்ளன. பிரசித்தி பெற்றவர்

களான தாகூர், ஜகதீஷ் சந்திர
போஸ், தயானந்த சரஸ்வதி,
ராம்மோகன் ராய் முதலியோரி
விருந்து பிரபலமேயாகாத சாது
வரையிலும் ஒவ்வொருவரிலும்
நாம் ஆழமான சிலிர்ப்பைக்
காண முடியும். பண்டைக்கால
வேதங்களும், அற்புதமான பக
வத்கீதையும் உபநிஷங்களும்
பராணங்களும் மிகப்பெரும் சிந்
தனையாழத்தைப் புலப்படுத்து
கின்றன.....'

இந்திய நாட்டையும் அதன்
மரபையும் வாழ்க்கையையும்
ஆழமாகப் புரிந்து கொண்ட
ஒருவர்தான் இவ்வாறேல்லாம்
எழுத முடியும் என்பது சொல்
லாமலே விளங்கும். இந்த ஞான
போதத்தின் உணர்வுதான் இந்
தியாவைப் பற்றி அவர் தீட்டி
யுள்ள ஓவியங்களுக்கெல்லாம்
ஒளி சேர்க்கின்றன. இமய பர்
வதம் அவரை மிகவும் கவர்ந்
தது, அவர் அந்த மலைத்தொ
டர்களை மாபெரும் ஆஸ்ரமங்க
ளாகக் கருதினார். இமாலய பர்
வதத்தைப் பொருளாதக்
கொண்டு அவர் தீட்டியுள்ள
ஓவியங்களை இந்திய ஓவியர்களே
வாயார விதந்து போற்றியுள்
ளனர் என்றால் அதில் வியப்
பேதும் இல்லை.

ஆசிய, ஐரோப்பியக் கலா
சாரங்களுக்கிடையே செயற்கை
யான தடைமதிலை எழுப்பியவர்
களைக் கண்டு ரோரிக் கோபா
வேசம் கொண்டார். இந்தத்
தடைமதிலை இடித்துத் தள்ளுவ
தில் அவரே பெரும்பணியாற்றி
னார். அவர் தமது மனைவி மக்க
ளோடு சேர்ந்து இந்தியா, சிக்
சிம், திபெத், மங்கோலியா முத
லியவற்றையெல்லாம் சுற்றிப்
பார்த்து, அவரே கூறியது
போல், 'ஆசியாவின் இருதயத்
துடிப்பைக் கேட்டு' அறிந்தார்.

ரோரிச் தமது பயணத்தின் போது மனித இன வரலாறு பற்றிய மதிப்பிடற்கரிய தகவல்களையும் சான்றுகளையும் சேகரித்தார். தாம் சென்ற வந்த பிரதேசங்களின் வாழ்வையும் இயல்பையும் பற்றிய சுவையான தகவல்களையும் திரட்டினார். அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் இந்தியக் கலாசிருஷ்டிகளையும் மங்கோலிய, திபெத்திய இதிகாசப் படைப்புக்களையும் ஆராய்ந்தனர். இது விஷயத்தில் அவர் நாடிய உதவியின்றித்தையும் புதிய சோவியத் அரசு அவருக்கு வழங்கி வந்தது.

அவர் தமது பயணங்களை முடித்த பின், ஆசிய, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாட்டின் விஞ்ஞானிகள் கலைஞர்கள் முதலியோரின் ஆதரவோடு இந்தியாவில் இமாலயா ஆராய்ச்சி கேந்திரம் என்ற ஸ்தாபனத்தை நிறுவினார். அமெரிக்காவில் ஐக்கிய கலைகள் கல்லூரி, கலைக்கூடம் ஆகியவற்றை நிறுவுவதிலும் அங்கு சென்றிருந்த காலத்தில் ரோரிக்க பங்கெடுத்தார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

ரோரிக்க ஒரு சிறந்த மனிதாபிமானி. 'கலை மக்களை ஒன்று சேர்க்கும், எனவே அதனை நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் எட்டுமாறு செய்வோம்' என்று கூறினார் அவர். அமெரிக்க - ரஷ்யக் கலாசாரக் கழகம் ஒன்றை உருவாக்குவதிலும் அவர் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையே கலாசாரப் பரிவர்த்தனைகளை ஊக்குவித்ததோடு மட்டுமன்றி, இந்திய - சோவியத் நட்புறவின் முதல் சஞ்சிகையான 'சோவியத் நியூஸ்' என்ற பத்திரிகையை

டில்லியிலிருந்து வெளியிடத் தொடங்கியதன் மூலமும் அவர் இந்திய - சோவியத் நட்புறவுக்கும் அஸ்திவாரம் இட்டார்.

1962 - ல் ஜவாஹர்லால் நேரு தமது புதல்வி இந்திராகாந்தியுடன் இந்த மாபெரும் ஓவியரைச் சந்திப்பதற்காக குலூ பள்ளத்தாக்குக்குச் சென்றிருந்தார். அந்தச் சந்திப்புக்குப் பின்னர் ரோரிக்க தமது டயரியில் பின்வருமாறு எழுதினார்: 'நாங்கள் இந்திய - ரஷ்யக் கலாசாரக் கழகத்தைப் பற்றிப் பேசினோம். பயன்மிக்க படைப்பாக்க ஒத்துழைப்பைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு இதுவே தருணம். இந்தியாவின் இதயம் ரஷ்யாவின் பால் செல்கிறது. அதேபோல் ரஷ்யர்களின் இதயமும் இந்தியாவின் பால் ஈர்க்கப்படுகிறது. உண்மையில் ஆஸ்ட்ராய் மலையும் இமாலய பர்வதமும் இரு காந்தங்கள்; இரு சரியொப்ப நிலைகள்; இரு அஸ்திவாரங்கள். இந்திய - ரஷ்யத் தொடர்புகள் ஜீவசக்தியோடு உருவாகி வருவதைக் காண இதயத்துக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது'

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்த பின்னர், ரோரிக்க சோவியத் யூனியனுக்குத் திரும்பிச் செல்வது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆயினும் அதற்கான தயாரிப்புக்கள் முடியுமுன்பே, அவரது உடல்நிலை மிகவும் மோசமாயிற்று. அவர் இந்தியாவிலேயே காலமாகி விட்டார். அவரது புத்திரரான ஸ்வியதோஸ்லாவ் ரோரிக்கும் ஒரு மாபெரும் ஓவியர். அவர் இந்தியாவிலேயே வசித்து வருகிறார்; தமது தந்தையார் விட்டுச் சென்ற உன்னதமான பணியையும் தொடர்ந்து ஆற்றி வருகிறார். ★

இலங்கரத்னாவின் இரண்டு

‘புதினங்கள்’

‘நீள்கரை நம்பி’

எனது பார்வைக்கு நிரு. ரி. பி. இலங்கரத்னாவின் இரு நாவல்களை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்று, பெரவீய- ‘பிறழ்வு’ மற்றது, ஸைப்பஹர— ‘நீர்த் தேக்கம்’

‘பிறழ்வு’ எனும் பொழுதே ஒரு பிறழ்ச்சிக் கதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இப்பதத்தை உச்சரிக்க இப்படியொரு அனுமானம் இயற்கையாக உள்ளத்தில் ஊர்ந்து வருகின்றது. அண்மைக் காலத்தில் இலங்கரத்தினு எழுதிய ஒரு நாவல்தான் ‘பிறழ்வு’ மகுடமேற்று வெளிவந்துள்ளது.

இந்நாட்டில் சென்ற இருபத்தைந்துவருடகாலம் நிகழ்ந்த அரசியல் சமூக மாற்றங்களைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு பிறழ்வு நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துச் சமூக நிலைமையின் பிரத்தியேகமான பண்புகளுக்கமைப்பாத் திரங்களைக் கண்டறிந்து படைப்பவனே ‘சமூக நாவல்’ ஆக்குகின்றான். அதாவது, சமகாலவரலாற்றின் தன்மைகள் சிலவற்றுக்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுக்கிறான்’ எனும் கைலாச

பதியின் தத்துவத்திற்குச் சரியான உருவம் கொடுக்கிறது இந்நாவல். பிறழ்வைப் படிக்கும் பொழுது அரசியல், வரலாற்றுணர்வுகள் மேல்வருவதில்லை. நாவல் ‘ரமை’ மூன்றுக்கு முத்துகிறது. இலங்கரத்ன அரசியலோடு கலையைக் குசலாத்மீயமாகக் கருதும் போக்கை இந்நாவல் மூலம் ஒப்புவிக்கிறார்.

‘பிறழ்வு கிராமியக் கதை. சுதந்திரம் பெற்றுக் கால் நூற்றாண்டுக்குள் கிராமத்தில் நடந்தேறிய நிகழ்ச்சிப் பிறழ்வுகள் தான் இதன் உள்ளடக்கம். நான் நினைக்கிறேன் எமது தேசத்தின் எல்லாக் கிராமங்களிலும் போல மாற்றப் பிரகரணங்கள் புரண்டிருக்குமென்று,’ இப்படிக்கதைஞர் குறிப்பிடும் போது ‘பிறழ்வு’ பற்றி ஒரு தெளிந்த கருத்து சுவைஞர் உள்ளங்களில் பிறந்திருக்கலாம்.

சென்ற இருபத்தைந்து வருடகாலம் இந்நாட்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் புரட்சி, தேர்வுகள், கருத்து வேற்றுமைகள், பிரச்சினைகள் தொடர்பான சமாஜம், அதன் கருத்தில் கருத்தரித்த அபிப்பிராயங்கள் இன்னும்பல இப்புதினத்தில் விவரிக்க

கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அப் படியே விவரித்திருப்பின் நாவல் 'வைக்கோல் சுவை' தட்டியிருக்கும். வாசகர்களும் அதைப் படிக்க முந்திக்கொள்ள மாட்டார்கள். இவ்வண்மையை இலங்கரத்னாவின் கலையுள்ளம் உணர்ந்து செயல்பட்டது. மலை நாட்டில் பெரிய தோட்டம் (மஹவத்த) அருகில் 'மெதகம்' எனும் ஓர் ஏழைக்கிராமம் கேந்திரஸ்தானமாக, 'சமன்' எனும் இளைஞன் வாழ்வோடு 'பிறழ்வு' அத்தியாயங்களாக விரிகின்றது. எங்கும் மலையகத்துக் குணதோஷங்கள். அசரணைக் கிராமியனின் அந்தமற்ற எண்ணங்கள், நொந்து கெட்ட வேதனைகள், பிரச்சினைச் சமைய்கள். போராட்டங்கள் நாவலில் நிருபணப்படுத்தப் பட்டுள்ளன ஆசிரியர் கதைநடத்தப் பயன்படுத்தியுள்ள சரளமான சிங்கள நடை வாசகனின் புலனுணர்ச்சியைத் தட்டிக் கொடுக்கிறது.

இலங்கரத்னா ஓர் அரசியல் வாதி. முற்போக்கு எழுத்தாளர் அரசியல். கலை இவை இரண்டில் எதில் தன் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளாரென்று நிச்சயப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால், அவரை ஓர் அரசியல் வாதியாகக் கொண்டு ஆயும்போது தன் அத்தனை ஆர்வத்தையும் சித்திரத்தத்தையும் 'ஓசத்தி' செய்ய அர்த்த தத்துவத்துடன் கலையில் கரிசனை காட்டுகிறார். இலங்கரத்னாவைக் கலாவாதியாகக் கருதும் பொழுது அவரை மாண்பு வாதத்தில் பற்றுக் கொண்ட படைப்பாளியாகக் கொள்ள முடிகிறது. எனவே தான், பிறழ்வு நாவலிலும் அவரின் ஆக்கபூர்வ இயல்புகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மலைநாட்டுக் கிராமியன் முகங்கொடுக்கும் வற்றுகுணங்கள், முடிச்சின் துயரங்கள் எல்லாம் ஆசிரியர் சொல்கிறார். இவற்றி விருந்து விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டிய சங்கேதங்கள், சம்பந்தமுள்ள அரசியல் சர்ச்சைகள் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. அந்தமத்தில் கிராமியன் எதிர்பார்க்கும் எதிர்பார்ப்புக்களுக்குச் சாத்தியமான சகாயங்கள் எதிர்காலத்தில்தான் கிடைக்கப்போகின்றன. இவைகள் அரசியல் வாதி இலங்கரத்னாவின் உள்ளக்கிடக்கைகளான தரிசனங்கள் மனிதனது எண்ணங்களும், அடித்தளங்களும் பிறழ்வில் விசிறிக்கிடப்பது இயற்கையான அமைவுதான்.

'தாழ்வான தலத்தில் தண்ணீர் பெருக்கெடுக்கின்றது. உயர் இடங்களை விசைவான நீர்கூடத் தாக்குவதில்லை. பள்ளங்களைத்தான் உடைத்துச் சிதறவைக்கிறது. பணிந்த இடங்கள்தான் ஐயா, சின்ன மனிதர்கள்!'

'தரிசு நில மசோதா, நெல் மசோதா அது இது என்றெல்லாம் மழுப்பி, எங்கள் காணிகளை வெள்ளையன் பறித்து சிலி னுக்கொன்றாய் விற்றான். நாங்கள் அடிமையானோம்' நாவலில் வரும் இப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் சமூகத் துயரத்தை மட்டுமன்றி, ஆசிரியரின் ஆயாசக் கொதிப்பையும் பட்டைதீட்டிக் காட்டுகின்றன. 'இனி வியாபாரங்களைச் சிறிது சிறிதாகக் கையேற்றால் எல்லாம் சரியாகி விடும். இது வர்த்தக அமைச்சர் ஒருவரின் எதிர்கால ஒழுங்கேற்பாடுகளைக் கிராமியன் வாயிலாக வெளிக்கொணரும் கட்டம்.

நாவலின் நடை ஆற்றொழுக்கு, சொற்சிலம்பம் குறைவு.

குணதாஸ வியனகேயின் நடைதானே எனும் ஐயத்தைத் சிலவேளை எனக்கேற்படுத்தியதுமுண்டு. பிரதேச மொழி நியாயபூர்வமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. மார்ட்டின் விக்ரமசிங்காவின் நடையைப் படிக்கும்போதுவரும் இடறல்கள் இவரிடமில்லை.

ஆசிரியர், ஒரு கிராமியயுவதியை இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார். 'நாளினி இப்போ பெரியவள். நல்ல உயரம். வாக்குவடிவு. பரந்து விரிந்த நெஞ்சு. முகம் வடித்தெடுத்த வார்ப்பு'

'ஏன் சமன் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போவேன். மனம் விட்டுப் பேசேன்' கிராமிய இளைஞனுக்கு அவளைத் திருமணம் செய்து வைக்குமாறு முதுகிழங்களால் விண்டுரைக்க வைக்கிறார்?

'கிழடு தட்டியும் இன்னும் பேராசை. ரன்மெனிக்கா, டிகிரி மெனிக்காவின் காறள் அரவத்தைக் கேட்டுத்தான் சொன்னான்'

'லயன்களில் அவள் போல துயரமுற்ற பேதைகள் இந்தக் கிராமத்திலே இல்லை' கிராமியப் பெண்கள் இருவரின் கலந்துரையாடல்கள் இங்கு தாத்வீகமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பிறழ்வுடன் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்க வேண்டிய தமிழ் நவீனம் செ. கணேசலிங்கத்தின் 'செவ்வான' நாவலாகும். இரண்டும் சமகால வரலாற்று உண்மைகளைக் கூறுகின்றன. செவ்வானம் 1956-ஆம் ஆண்டுக் காலகட்டத்தை விபரிக்கின்றது. ஆனால் ஏற்கனவேயுள்ள பத்தாண்டுகால வரலாற்றை நாவல் விபரிக்கத் தவறிவிட்டது. பிறழ்வு இதில் முழுமை பெறுகிறது. செவ்வானம் 'தீவிர

தேசிய வாதமும், மனோதர்மமுமின்றி இடதுசாரிகளின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும், சமுதாய மாற்ற வேட்கையும்மக்கள் முன்னணிக்கு வலுவூட்டிய உண்மையை' வற்புறுத்துகிறது. இவற்றைப் பிறழ்வு ஆணித்தரமாகச் சொல்லவில்லை. கணேசலிங்கன் தன் படைப்பில் பொருள்முதல் வாதத்தைக் கருத்துவடிவில் எதுவும் கூறவில்லை. ஆனால், இச் சித்தாந்தத்தை இலங்கரத்தன அழுத்தமற்ற பாட்டில் குறிப்பிடுகிறார்.

பிறழ்வின் வரலாற்றுத் துணைகள் உண்மைதான். நாவல் வெறும் 'கற்பிதம்' எதார்த்தமென்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. எந்தப் பாத்திரங்களும் பூரணத்துவம் பெறவில்லை. இலங்கரத்தன ஒரு முற்போக்கான எழுத்தாளர்; இது நாடறிந்த செய்தி. இப்படியொரு நாவலை வெளியிட்டு முற்போக்கு அணியைச் சின்னத்தனப் படுத்தியுள்ளார். இதே தன்மை எமது 'லேபிள்' முற்போக்குச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களிடமும் இல்லாமலில்லை அவர்களும் கதையின் நிஜச் சூழலை மறந்து தார் ரோட்டில் 'புழுதிகளை'க் கிளப்பும் திருக்கிருத்தியத்தைச் செய்கிறார்கள்!

'பிறழ்வின்' தொடர்பாக வெளிவந்த மற்றுமொரு நாவல் 'ஸ்டைபஹர்' — 'நீர்த்தேக்கம்' என்பதாகும். இந்நாவல் பல கருத்துக்களைத் தாங்கி இவ்வாண்டு வெளிவந்துள்ளது.

பிறழ்வின் சுருதியை நீர்த்தேக்கம் ஆலாபனை செய்த போதும் கரு, களம், கதைமாந்தர் என்பவற்றில் வேறுபாட்டு நிற்கின்றது.

இதன் முதற் படியில் மலை நாட்டுப் பணக்கார வர்க்கத்

தைச் சேர்ந்த பேர்ளி அத்துகல எனும் பஸ்நாயக்க நிலாமையின் ஆணவமற்ற மகன் (பின் வழக்கறிஞராகியுள்) சேன அத்துகல தனமற்ற சொரூப யுவதி சரோஜினிக்குமிடையில் நடைபெறும் காதல் நிகழ்ச்சிகள், இதற்கெதிர்க் கோஷம் போட பேர்ளி அத்துகல கோஷ்டி எழ, பணமும், பலமும் மோதுகின்றன. 1965 பின் 70 வரை அரசியல் வலுப்பெற்ற அதிகாரவர்க்கம் வயர்ப்புந்த முற்போக்குச் சமூகத்துக்கிழைத்த கொடுமைகள், தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் டைரக்டர்கள், கம்பனிக்காரர்கள், முதலாளித்துவத்தின் அடிவருடிகள் நடத்தும் ஐம்பவாழ்வு இன்னும் பல வர்ணிக்கப்படுகின்றன. உழைப்புக்கும் தொங்கு தசைக்குமிடையே நிகழும் சம்பந்தமற்ற நிகழ்ச்சிக் கோவையென்றும் நாவலைச் சொல்லலாம்.

புதினத்தின் மத்திய பாரிசத்தை அடையும்போது, 1970ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் கலந்துகொண்ட துடிப்புள்ள இளைஞர்களின் உணர்ச்சி, ஆக்ரோஷமான சிந்தனைகள் பின்னிவருகின்றன.

நீர்த்தேக்கத்தின் முக்கியத்துவமிக்க பகுதி இறுதி அந்தமாகும். 1971-ம் ஆண்டு தாயகத்தில் எழுந்த மிலேச்சத்தனமான கலவரத்திற்கிறங்குகிறது. இதில் பங்கெடுத்த இளைஞர் பரம்பரையை மட்டரசு அரசியல் வாதிகளும், பிற்போக்கு ஐம்பவான்களும் நம்பிக்கையற்ற வழியில் நடத்திச் சென்ற தும்பிக்கையறுந்த போக்கையிக்க துணிச்சலுடன் சாடுகிறார்.

இந்நாவலை அரசியல் நவீனமாகக் கருதும்போது எதிலும் பிறழ்வை மிஞ்சிய சிருஷ்டியா

கவே எனக்குப்படுகிறது. பிறழ்வு 1947 முதல் 65 வரையிலான காலயுகத்தைக் களமாகக் கொள்கிறது. பிற்சில இடங்களில் நாவல் பின் பக்கூட இது தாண்டுகிறது.

ஆனால், நீர்த்தேக்கத்தைத் தரும் ஆசிரியர் கலாரசனையில் அபார உற்சாகத்தைக் காட்டுகிறார். பேர்சி அத்துகலாவின் முதலாளித்துவ வரலாற்றை நிர்மாணிப்பதில் காட்டும் அனுதாபம், 1965-ல் அதிகாரம் பெற்ற 'சல்லடைக்காரர்'களின் பலத்தை ஸ்திரப் படுத்திக் கொள்ள முதலாளித்துவம் மேற்கொள்ளும் உபக்கிரமைகள், 1971 கலவரத்தில் துறைதவறிய இளங்களின் இலட்சியமற்ற பார்வை முதலிய சந்தர்ப்பங்கள் இதற்குச் சரியான உதாரணங்களாகும்.

1963-ல் உஜார்பெற்ற பிற்போக்குப் பேர்வழிகள் பற்றிய தகவல்களும், 1971 கிளர்ச்சிச் செய்திகளும் நீர்த்தேக்கத்தில் சமன் செய்து சீர்தூக்கி ஆராயப்பட்டுள்ளன. இக் கோடாமைத்தனம் பிறழ்வில் இல்லை. பிறழ்வில் பிரச்சினைகளுக்கு அரசியல் தீர்வுகாண நீர்த்தேக்கத்தில் ஆசிரியர் சுழிவு நெளிவுகளைத் தத்ரூபமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டி அரசியல் பார்வையில் வழிகாண்கிறார்.

பவ கருத்துக்களை ஒரே சிருஷ்டியில் பரவலாக்கிச் சாதாரண நடப்பியல்களுக்குத் தத்துவம் கற்பிக்கும் தேட்டத்தை லெடபுற தெளியவைக்கிறது. விசேஷமாக அரசியல் நாவல் படைக்கும்போது இப்படியொரு நியாயம் ஏற்பட முடியாதென்னும் பத்தாம்பசலித்தனம் மண்மூடிப் போகச் செய்துள்ளார்.

★★★★★★.★★★★★★

சமர்ப்பணம்

ஆகசி. கந்தசாமி

கட்டிலில்... தொடட்டிலில்...
கால்மேல்... கைமேல்
என்னைக் கிடத்தி
உன் பெற்றோர்க்கு
உன் சகோதரர்க்கு
உன் உறவினர்க்கு
உதவி செய்.....
மற்றோரை நம்பாதே... என்று
என் பெற்றோர்... எனக்கு
உபதேசம் செய்தனர்!
என் நாட்டைப் பெற்றோரா
கவும்
என் நாட்டு உழைப்போரை
சகோதரராகவும்
சர்வதேச உழைக்கும்மக்களை
உறவினராகவும் ஏற்று.....
முற்றவரை எதிரிகளாய்
நினைத்து.....
செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்
றேன்!
பெற்றோரே.....!
உங்கள் சொல்லைக்
காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கி
றேன்!

★★★★★★.★★★★★★

சேன — சரோஜினி காதல்
விவகாரத்தை ஓர் ஆவலைத்
தூண்டும் பண்பாக ஏற்கமுடிகி
றது. ஆனால், படைப்பாளியின்
கோணத்தில் பார்க்கும்போது
அது சகஜமாகத் தெரிகிறது.

இதன் நடையைப் பற்றியும்
இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும்,
பிறழ்வும் நீர்த்தேக்கம் நடை
ஒன்று. நாவலை ஆர்வத்துடன்
படித்து முடிக்க சேரிமொழி
கலந்த உணர்வு நடை உதவு

கின்றது. குறிப்பாக, மேடை
களில் சொல்லாடல்கு அரசியலைக்
கேட்டுப் புரியாத சுவைஞர்க
ளுக்கு இந்நடை துணையாகின்
றது.

தற்கால மேற்கத்திய திற
னையாளர் பலர் ஆக்க இலக்
கியங்களில் ஆக்கபூர்வமான
ஆலோசனைகளை எதிர்பார்க்கின்
றனர். புதுமைப்பித்தனைப் பற்
றிக் கூறவந்த சி. தில்லைநாதன்
கூட 'வாழ்க்கையின் அன்றாட
வேதனைக்குரலை வெளிக்கொண்டு
வந்து காட்டினாரேயன்றி வேத
னையைத் தீர்க்கும் மார்க்கத்
தைக் காட்ட முயலவில்லை'
என்று குறிப்பிடுகிறார். மனித
ஜாதி வாழ வழிசொல்ல வேண்
டுமென்பதுதான் இதன் தாற்
பரியம். இந் நியாயத்தை நீர்த்
தேக்கத்தில் ஆசிரியர் காப்பாற்
றியுள்ளார். பிற்கால யுகத்துக்
குச் செளகரியம், பண்ணிவைக்
கும் இலங்கரத்தொ வாழ்வை அழ
குபடுத்த எதார்த்துவத்தை
எதிர்கால நம்பிக்கையை நோக்கி
நாவலில் திருப்பிவிடுகிறார்.

பிறழ்வில் காணும் தவறு
கள் நீர்த்தேக்கத்தில் தவிர்க்கப்
பட்டுள்ளமை பாராட்டுக்குரி
யவை. தலைமைப் பாத்திரங்க
ளில் முழுமை விழுந்துள்ளது;
துணைப்பாத்திரங்களில் திருப்தி
யற்ற தன்மை காணப்படினும்
அவற்றை நான் பொருட்டாகக்
கருதவில்லை' இந் நவீனத்துடன்
'சொந்தக்காரனை'யும் சேர்த்து
நோக்கும்போது இரண்டும் மலை
நாட்டைக் களமாகக் கொண்டு,
வேறுபட்ட யுகத்து மக்களின்
பிரச்சினைகளைச் சித்திரிக்கின்றன.
அடிமட்டச் சிக்கல்களைத் துயரம்
ததும்ப ஆவேசமாகக் கூறும்
பெனடிக்ற் பாலனின் திறமை
இலங்கரத்துவிடம் இல்லையென்
பது என் தீர்க்கமான முடிவு.★

அதிர்ஷ்டம்

ஒவ்வொரு
 முறையும்
 முதற்
 பிறையைக் கண்டு
 ஆச்சி
 என் முகத்தில் தான்
 முதலில்
 விழிப்பாள்.
 எனக்கு
 இது புதிராய்
 இருந்து உறுத்தியது
 'ஏன் ஆச்சி இப்படி?'
 என்று
 ஒருநாள்
 கேட்டுவிட்டேன்
 'மகனே
 முதற்
 பிறையைக் கண்டு
 நல்லவன்
 முகத்தில்
 முதலில்
 விழித்தால்
 அதிர்ஷ்டம் வரும்'
 என்றாள்.
 அன்றிலிருந்து

நானும்
 ஒவ்வொரு
 முறையும்
 முதற்
 பிறையைக் கண்டு
 நல்லவர்
 முகத்தில் தான்
 விழிக்கிறேன்
 அதிர்ஷ்டத்தைக்
 கண்டேனா?
 நல்லவர்
 முகத்தில்
 விழித்தேனா?
 நான்
 நல்லவனா?
 இதனையும்
 ஆச்சியிடம்
 கேட்க இருந்தேன்
 ஆனால், ஒரு நாள்-
 ரஃமா ஆச்சி
 முதற்
 பிறையைக் கண்டு
 என் முகத்தில் விழித்து
 மரணித்து
 விட்டாளே!

ப: ஆபீசன்

சோவியத் எழுத்தாளர்களும் எழுத்தாளர் சங்கமும்

— ரகுநாதன்

சோவியத் எழுத்தாளர்களின் முதல் மாநாடு 1934-ல் மாஸ்கோவில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டில்தான் சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நிர்வாகக்குழு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இந்த நிர்வாகக் குழுவின் முதல் பூர்வாங்கக் கூட்டம்தான், சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் பெரிதும் பங்கெடுத்தவரான உலகப் புகழ்பெற்ற சோவியத் எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கார்க்கியை சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுத்தது. இத்தகைய வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க மாநாட்டின் நாற்பதாவது ஆண்டு விழாவை சோவியத் எழுத்தாளர்கள் அண்மையில் கொண்டாடினர். எனவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சோவியத் எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது சங்கத்தையும் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது பொருத்தமேயாகும்.

இந்த நாற்பதாண்டுக்காலத்தில் சோவியத் மக்கள் தமது நாட்டோடும் நாட்டு மக்களோடும் சேர்ந்து, சோதனைகளும் வேதனைகளும், போராட்டங்களும், வெற்றிகளும் மிக்க நீண்ட நெடும் பாதையைக் கடந்து வந்ததோடு மட்டுமன்றி, சோவியத் சமுதாய வாழ்க்கை பல்வேறு கட்டங்களிலும் எவ்வாறு

உருவாகியது என்பதையும், சோவியத் நாட்டின் பல்வேறு தேசிய கலாசாரங்களும் எத்தகைய ஆற்றல் வளத்தைப் பெற்றவை என்பதையும் புலப்படுத்தும் பல்வேறு வகையான அற்புதமான இலக்கியப் படைப்புகள் பலவற்றினையும் படைத்து வந்துள்ளனர். இன்று சோவியத் எழுத்தாளர்கள் பலரது நூல்களும் சர்வதேசப் புகழையும் லட்சக்கணக்கான வாசகர்களுக்கும் பெற்றுள்ளது. என்றாலும் 'சுதந்திர உலகம்' எனச் சொல்லப்படும் மேலைய உலகில் உள்ள அளவுக்கு சோவியத் எழுத்தாளர் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், சோவியத் நாட்டின் அதிகாரபீடத்தில் உள்ளவர்களால், சோவியத் எழுத்தாளர்களின் படைப்பாக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறும் சிலரும் உலகில் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். உலகப் புகழ்பெற்ற மாபெரும் சோவியத் எழுத்தாவரான மைக்கேல் ஷோல்கோவே இவர் களுக்கெல்லாம் சரியான பதிலை வழங்கியிருக்கிறார். சோவியத் எழுத்தாளர்கள் அனைவரது சார்பிலும் அவர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்: 'சோவியத் எழுத்தாளர்களான எங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, எங்ககம்மீது விரோதபாவங்கொண்ட வெளிநாடுக

ளிலுள் எதிரிகள் நாங்கள் (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சியின் உத்தரவுகளின் பேரில்தான் எழுதுகிறோம் என்று கூறுகின்றனர், உண்மையில் இந்த விஷயம் ஒருவிதத்தில் வேறுவிதமானது. எங்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்தம் இதயத்தின் ஆணையின்படியே எழுதுகிறோம். எங்கள் இதயங்கள் கட்சிக்கும் எங்களது மக்களுக்கும் சொந்தமானவை. அவர்களுக்கே நாங்கள் எங்கள் கலையின் மூலம் பணி புரிகிறோம்.' இது சம்பந்தமாக உலகப் புகழ்பெற்ற மாபெரும் சோவியத் கவிஞரான மயாகோவ்ஸ்கி, 1927-ம் ஆண்டில் தாம் போலந்துக்குச் சென்றிருந்தபோது கூறியதையும் நினைவுகூரலாம். அப்போது அவர் இவ்வாறு கூறினார்: "நான் ஒரு சுதந்திர மனிதன்; ஓத எழுத்தாளன். பொருளாதார ரீதியில் நான் யாரையும் சார்ந்திருக்கவில்லை. தார்மீக ரீதியில் நான் சமுதாய சமத்துவக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ரஷ்யாவைப் புனர்நிர்மாணம் செய்து வரும் புரட்சி இயக்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவன்."

இந்தப் பதில்கள் சோவியத் எழுத்தாளரின் பணி என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். மக்களிடையே நிலவும் உன்னதமான உணர்ச்சிகளைப் பேணி வளர்ப்பது, அநீதியை வெறுக்கும் உணர்வை உருவேற்றுவது, புதிய மனிதாபிமானக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் உலகையும் சமுதாயத்தையும் மாற்றியமைக்கும் தாகத்தைத் தூண்டுவது - இவைதான் சோவியத் எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பற்றிய கருத்தாக இருந்துவந்தது; வருகிறது. மேலும் சோவியத் எழுத்தாளர்களது பணி

யானது, சமுதாய நடவடிக்கைகளையும், மக்களோடு கொண்ட பரிக்கமுடியாத பிணைப்புக்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். அதாவது, சோவியத் நாட்டில் நிகழ்ந்து வரும் வரலாற்று பூர்வமான வளர்ச்சிப்போக்கில் சோவியத் எழுத்தாளரும் செயலுக்கத்தோடு பங்கெடுப்பவராக விளங்குகிறார். வேறுவிதமாகச் சொன்னால் சோவியத் எழுத்தாளர் தமது பணியை பொது லட்சியத்துக்கான போராட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகக் கருதுகிறார். எனவே அவர் சோஷலிசக் கலாசாரம், சோசலிச நிர்மாணம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த சகல துறைகளிலும் புதியனவாகவும் முற்போக்கானதாகவும் உள்ள சகலத்தையும் தமது படைப்பின் மூலமும் நடவடிக்கைகளின் மூலமும் போற்றி வருகின்றார்; சமுதாயத்தின் முக்கியமான பொருளாதார, சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதிலும் பங்கெடுக்கிறார்.

சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் விதி அந்தச் சங்கத்தைப்பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறது: "இது கம்யூனிச நிர்மாணத்திற்காகவும் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்காகவும் நாடுகளிடையே நட்புறவும் சமாதானமும்நிலவுவதற்காகவும் நடைபெறும் போராட்டத்துக்கு, தமது படைப்புக்களின் மூலம் பணியாற்றும் சோவியத் நாட்டுத் தொழில்முறை எழுத்தாளர்களை ஒன்றுபடுத்தும், சுயவிருப்பான பொதுஜன படைப்பாக்க ஸ்தாபனமாகும்." எனவே சோவியத் எழுத்தாளர் ஒரு லட்சியத்துக்கு, கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்கும் உன்னதமான லட்சியத்துக்கு, சமுதாய முன்னேற்றத்தையும் சமாதானத்தையும்

நட்புறவையும் ஊக்குவிக்கும் லட்சியத்துக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். எனினும் சோவியத் எழுத்தாளர்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை என்று குறை கூறுபவர்களின் கூற்றில் 'சுதந்திரம்' என்பதற்குரிய அர்த்தம், மேற்கூறிய உன்னதமான லட்சியத்தையே குறை கூறுவதற்கும் கண்டிப்பதற்கும் ஆன சுதந்திரத்தையே குறிக்கும். ஆம், 'சுதந்திர உலகம்' எனக் கூறப்படும் மேலைய உலகிலுள்ள எழுத்தாளர்களுக்குள்ள 'சுதந்திரத்தை' யுத்தப்பிரசாரம் செய்வதற்கும், இன வெறியைத் தூண்டி விடுவதற்கும், பிற நாடுகள் நாட்டு மக்கள், தேசிய இனங்கள் ஆகியவற்றின்மீது ஏனனமான மனப்பான்மையை யும் வெறுப்பையும் வளர்ப்பதற்கும் ஆன சுதந்திரத்தை சோவியத் எழுத்தாளர்கள் பெற்றிருக்கவில்லைத்தான். இவையெல்லாம் சோவியத் எழுத்தாளர்களின் உன்னதமான லட்சியத்துக்கே புறம்பானவை; எனவே இவற்றை சோவியத் எழுத்தாளர்கள் இயல்பாகவே எதிர்க்கின்றனர்; வெறுக்கின்றனர்.

சோவியத் எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பணியை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கமும் எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டும் உதவும் சக்தியாக விளங்குகிறது; கருத்திலும் கலை யழகிலும் தரமிக்க இலக்கியப் படைப்புக்களைப் படைக்கும் விதத்தில், கூட்டுத் தலைமையின் மூலம் சோவியத் எழுத்தாளர்கள் படைப்புக்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது. இது விஷயத்தில் எழுத்தாளர் சங்கம் எல்லா

உதவியும் செய்கிறது; அதாவது தொழிற்சாலைகள், கூட்டுப் பணிகளை விஞ்ஞான நிறுவனங்கள் முதலியவற்றோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது; ஆக்கபூர்வமான விவாதங்களையும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்துகிறது; அவர்களது படைப்பாக்க ஆராய்ச்சிகளுக்கான சுற்றுப் பயணங்களுக்கு நிதியுதவியும் செய்கிறது; அவர்களது பொருளாதார, சட்ட நலன்களையும் பாதுகாக்கிறது.

மேலும், பயன்மிக்க படைப்பாக்க முயற்சிக்கான ஒவ்வொரு நிலைமையையும் சோவியத் அரசும் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. இது விஷயத்தில் 'இலக்கிய நிதி' என்பது வகித்துவரும் பாத்திரம் மிகப் பெரிதாகும். இந்த 'நிதி' எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வரம்புக்குள் இயங்கி வரும் ஒரு பொதுஸ்தாபனமாகும். இதற்கான நிதி இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்களிடமிருந்து கிட்டும் சந்தாக்கள், மற்றும் பதிப்பகங்கள், பத்திரிகை அலுவலகங்கள், 'பாக்ஸ் ஆபீஸ்' முதலியவற்றின் வருமானத்திலிருந்து பெறும் வரவுகள் முதலியவற்றினால் உருவாக்கப்பட்டு உள்ளது. எழுத்தாளர்களைப் பாதுகாப்பது, அவர்களது படைப்பாக்கப் பணிக்கு எல்லாவிதத்திலும் துணை புரிவது, அவர்களது பணி, வாழ்க்கை ஓய்வு முதலியவற்றில் அபிவிருத்தி காண உதவுவது ஆகியவையே இந்த நிதியின் கடமையாகும்.

சோவியத் நாட்டின் பிரஜைகள் எல்லோரையும் போலவே சோவியத் எழுத்தாளர்களும் அரசிடமிருந்து கிட்டும் எல்லாப் பராமரிப்பு உரிமைகளையும் அனுபவிக்கின்றனர்; அத்துடன்

கூட இலக்கிய நிதியின் மூலம் அரசிடம்ருந்து கூடுதலான உதவியையும் பெறுகின்றனர். தமது வருங்காலப் படைப்புக்களுக்கான பாத்திரங்களின் மாதிரிகளை நேரில் கண்டறியவும், தமக்குத் தேவையான வரலாற்றுத் தகவல்களையும் இலக்கிய விஷயங்களையும் சேகரிக்கவும் வேண்டி, சோவியத் எழுத்தாளர்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று வருகின்றனர். இத்தகைய படைப்பாக்கப் பயணங்களுக்கு இலக்கிய நிதி தாராளமாக நிதியுதவி செய்கிறது. மேலும், எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தயாரித்து வரும் காலத்திலும் இந்த நிதி அவர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கிறது; எழுத்தாளர் ஒருவருக்குத் தற்காலிகமாக ஏதேனும் நிதி நெருக்கடியான சிரமங்கள் ஏற்படும் காலத்தில், இந்த நிதி அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுகிறது; அதே போல் ஒரு புதிய படைப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது அவர்களுக்கு ஆதரவு தேவைப்படும் காலத்திலும் நிதியுதவித் துணை புரிகிறது.

இந்த நிதி இளம் எழுத்தாளர்கள் விஷயத்திலும் பெரும் கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த நிதி வழங்கும் உதவியின் வடிவம் நாடு விடுமானது. 'சிரமமான காலகட்டத்தைச் சமாளித்துக் கரையேற' நிதியுதவி அளிப்பது, கையெழுத்துப் பிரதிகளை டைப் அடிக்கும் செலவுகளுக்கு உதவுவது, விமர்சனங்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது, நூலை நிம்மதியாக இருந்து எழுதி முடிப்பதற்கான விதத்தில், பிரத்தியேகமாகவுள்ள 'எழுத்தாளர் இல்லங்களில்' தங்குவதற்கு வசதிசெய்து கொடுப்பது முதலிய பல விதத்திலும் அது உதவுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால், சோவியத் யூனியனில் சோஷலிசத்தின் கீழ் வாழும் சோவியத் எழுத்தாளர், இலக்கியத்தில் திறமை வாய்ந்தவனவும் புதியனவுமான எல்லாவற்றையும் ஆதரிப்பதோடு, எழுத்தாளர்களின் படைப்பாக்கப் பணியை மிகவும் உயர்வாகவும் மதித்துவரும் அரசையும் கட்சியையும் பெற்றுள்ள ஒரு சமுதாயத்தின்கீழ் வாழும் சோவியத் எழுத்தாளர், ஒரு பெரிய உலகின் செயலாக்க மிக்க நிர்மாணியாக இருப்பதே தமது குடிமைக் கடமை என உணர்கிறார். தமது திறமையைப் பண மூட்டைகளுக்கு விற்பனை செய்யும் 'சுதந்திர'த்திலிருந்து விடுபட்டுள்ள சோவியத் எழுத்தாளர்கள், சோவியத் மக்கள் அனைவரது நலனுக்காகவும், உலகின் உழைப்பாளிமக்கள் அனைவரது உன்னதமான வட்சியங்களுக்காகவும் இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கான சுதந்திரத்தை மட்டுமல்லாமல், அதற்கான வசதிகளையும் பெற்று அனுபவித்து வருகின்றனர்.

வீழ்த்த வந்தோம்

சுரங்கம் தோண்டி
இரும்புபெற்று
கத்தி செய்து
விட்டோம் ...
அதனைக் கொண்டு
நச்சு மரங்கள்
தறித்து வீழ்த்த
வந்தோம்.....

— மருதூர் அலிகாள்

கிராமத்திலே

ஒரு சுவர் சாய்கின்றது!

★

— எம் எச் எம் ஷம்ஸ்

நிஹாரா பருவக் கவர்ச் சியிலே இப்போதுதான் படர்ந்து வரும் புதுமலர். அவளுக்குப் பின்னால் இன்னும் பல கவர்ச்சிக் குமரிகள், மொட்டுகள்.

மத்தியான ஓய்வுமணி பட்டால் அவர்கள் மகிழ்ச்சிக் கூச்சலுடன் மாடிப்படியால் இறங்கிவரும் அழகே தனி. கைகால் முகம் கழுவிவிட்டு மேலேறிவந்த அவர்கள் தங்கள் தங்கள் உணவுப் பொட்டலங்களை விரித்து சாப்பிட ஆயத்தம்.

'அடியே இண்டக்கி ஸுலை ஹாட் சோத்தில பலயன் மீன் மணக்குது' என்று பக்கத்திலிருந்து குரல் எழும்ப 'சா! இவன்ட தேங்காய்ச் சோறு கந்திரிச் சோறு மாதிரிட' என்ற குரல் மேல்ஸ்தாயியில் பரவகிளு... கிளு, குசகுச இடையிலே பேச்சுத் துணுக்குகள் சிலிமாப் பாடலின் சிலவரிகள் எல்லாம் கலந்து ஒருவித ஒலிக் கதம்பம்.

'நிஹாரா என்னட ஓண்ட பசி மேயப் பெய்த்திருச்சா' என்ற குரலைத் தொடர்ந்து பத்திரிகை பார்த்துக்கொண்டிருந்த நிகா, அழகு விழிகளைச் சுழலவிட்டாள். 'இன்னம் பசி வரல்ல குட்டி. கொஞ்ச நேரம் பேர்கட்டுமே' என்றுவிட்டு மீண்டும் பத்திரிகை பார்த்தாள்.

குமரிகளும், குட்டிகளுமாக சுவர் இருபது பேரைக் கொண்ட அந்தக் குழு சாப்பிட்டு முடிந்து, அரட்டையில் ஈடுபட்டது. சிங்களக் குமரிகளான புஷ்பாவும், லீலாவும் கூட அங்கு சிங்களத்திலும், தமிழிலுமாக குசாலாகக் கதைத்தனர்.

நிஹாரா ஒருமுறை கண்களைச் சுழற்றி நாலாபுறமும் பார்த்து விட்டாள். அவளது நெஞ்சு உயர்ந்து தாழ்ந்தது. பெருமூச்சு ஒன்றுடன் எழுந்தவள் பக்கத்திலிருந்த உணவுப் பொட்டலத்தை எடுத்துக் கொண்டு தோழிகள் இல்லாத இடமொன்றில் போய் அமர்ந்தாள்.

திருட்டுப் பொருளுடன் நிற்கும் கள்ளனைப்போல பொட்டலத்தைப் பிரிக்க அவளது கரங்கள் நடுங்குகின்றன. யாராவது பார்த்துவிட்டால்? அதற்குள் இருந்தவை அவித்த வற்றுகளைக்கிழங்கு, தேங்காய்த் தருவல், வெங்காயம், பச்சை மிளகாய் இவ்வளவுதான்.

கிழங்கின் அரைப்பகுதியை ஒருவாறு விழுங்கிவிட்டு மீதியைத் தூக்கிக் கொண்டு கீழே வந்தாள். அவற்றை வீசி எறிந்தாள்.....

கீழே வந்தவள் பைப்பிலே தண்ணீரைக் குடித்து வயிற்றை நிறைத்துக் கொண்டு திரும்ப,

எதிர்பாராதவிதமாக எதிரே பாதையில் அவளது பார்வை விழுந்துவிடுகிறது.

அடுத்த வீட்டு நிலார் சோர்ந்த நடையுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் அணிந்திருந்த அழுக்குச்சட்டை எக்கிப்போனவயிற்றின்தாழ்வை நன்கு எடுத்துக்காட்டியது.

நிறூராவின் உள்ளம் கரைகிறது. 'பாவம், நிலார் இன்று ஒன்றும் பகலைக்குத் திண்டிக்க மாட்டான். நேத்து ராவுகூட எங்கட ஊட்டிவதான் பாண்டாண்டா என்று திண்டான்' நிறூராவின் சாஸ்கள் தாப்பையின் பக்கமாக நகர்கிறது. 'நிலார்' அவன் வருகிறான். 'பகலைக்கு ஏதாவது திண்டியா?' அவன் தலையசைக்கிறான் பரிதாபமாக. நிறூராவின் கையிலிருந்த மையொக்கா பொட்டலம் அவன் கைக்கு மாறுகிறது. திரும்பிப் பார்த்தவன் 'இந்த இடத்தில திண்டிதே. எடுத்துக் கொண்டு போ' என்று சொல்லிவிட்டு திரும்ப, நிலார் பொட்டலத்துடன் நகர்கிறான்.

அவனின் தோற்றத்தை அவதானித்த அவளது கண்கள் பனித்தன. நிலாரும் இரண்டு கிழமைக்கு முன் இதே பக்டரியில் வேலை செய்தவன் ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபா சம்பளம்தான் அவனுக்குக் கிடைத்தது.

இந்த பக்டரித் தொழிலாளர்கள் காய்ச்சல் பிடித்தாலும் வீட்டிலிருக்க மாட்டார்கள். என்ன நோயிருந்தாலும் அவர்கள் வேலைக்கு வந்தேயாக வேண்டும். இது முதலாளியின் கட்டளை.

நிலாருக்கு சொறி பிடித்து விட்டது. டாக்டர் அது தொற்றுநோய் என்று எச்சரித்து

மருந்து கொடுத்துவிட்டார்; அவன் சொறியுடன் எப்படி வேலைக்குப் போவது? மற்றத் தொழிலாளருக்கும் அதைப் பரப்பிவிட அவன் பயித்தியக் காரண?

3 நாள் வீட்டோடு இருந்தவன் கொஞ்சம் சுகம் கிடைத்தவுடன் வேலைக்குப் போனான்.

'அடே ராஸ்கல் ஒனக்கு நெனச்ச நேரத்துக்கு வரவும் நிக்கவும் இது ஒண்ட ஊடு எண்டு நெனச்சியாட? ஏறங்குடா வெளியில, முதலாளியின் வரவேற்பு.

'மொதலாளி மூணு நாளை சொகமில்லாம இருந்தன். மன்னிச்சிக்கோங்கோ மொதலாளி. இனி ஒழுங்காக வருவன்'

'ஒனக்குப் பதிலாக வேற ஆள் எடுத்தாச்சி. அடே நீ ஒத்தன் போன இன்னம் பத்து பேரு வரக் காத்துக்கொண்டிருக்கியாண்டா? ஒனக்குத் தெரிமாட அது! போ..... போ..... வெளியில, ஒன்ன அண்டக்கே வெலக்கியாச்சி'

நிலாரின் கெஞ்சல் வீணாயிற்று. கூனியபடி நகர்ந்தான். தகப்பனற்ற அவளது மனக் கண்களில் தங்கையும் வயதான தாயும் தோற்றமளித்தார்கள்.

மற்றத் தொழிலாளர்கள் ஒதுங்கியிருந்து இசுகாட்சியை அவதானித்தார்கள் புலியைக் கண்ட ஆடுகள் போல இது மாதிரி தொழிலாளர்கள் வீரட்டப்படுவது அங்கு சாதாரண நிகழ்ச்சிதான். என்றாலும் அந்த அபாக்கிய நிலை தங்களுக்கு வந்துவிடக் கூடாதே என்ற அங்கலாய்ப்பு. இரண்டு ரூபா சம்பளம் போதாவிட்டாலும் வேறு வேலை தேடுவது லேசான விஷயமல்லவே.

ஓய்வு முடிவின் மணிகேட்கவே நிறாரா, நிஸாரின்பழைய சம்பவக் கோவையிலிருந்து தனது நினைவை விடுவித்துக் கொண்டு மாடிப்படியேறி மேலே சென்றார்.

ரபர்ஸ்ஸீப்பரின் பட்டிகளைக் கத்திரிகளால் செப்பனிட்டு ஸ்லீப்பரிலே பொருத்தும் வேலை தான் பெண்களுக்கு. அப்போது தான் அங்குவந்தான் பியஸேன. ஒருவிதச் சோகத்துடன் கலந்த உறுதி தெரிந்தது அவன் முகத்தில். விசித்திரமாகப் பார்த்த பெண்களுக்கு அருகில் வந்தவன் அன்புகலந்த தாழ்ந்த குரலில் சொன்னான்:

'சகோதரிகளே, இந்தத் தொழிற்சாலையில் நாங்கள் மாடு மாதிரி வேலை செய்கின்றோம். ஒருநாள் பூராக வேலை செய்தால் உங்களுக்குக் கிடைப்பது 2 ரூபா. சில நாளைக்கு 9 10 மணித்தியாலங்கள் வேலை செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறீர்கள். அப்போதும் 2 ரூபா தான் கிடைக்கிறது. சேமலாப நிதி உங்களுக்காகக் கட்டப்படுவதில்லை. தொழிலாளர்கள் முன்னேறியுள்ள இந்த நாகரிக யுகத்தில் இப்படி எங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படும் போது நாங்கள் இப்படியே பொறுத்துக் கொண்டிருப்பதா? நீளாருக்கு ஏற்பட்ட நிலையைப் பாருங்கள். சுகவீனம் உற்றதற்காக ஒரு தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து எப்படி நீக்கமுடியும்? அவனுக்கு நடந்த நிலைமை நாளைக்கு உங்களுக்கும் ஏன் ஏற்பட முடியாது? நாங்கள் எல்லாரும் ஒன்றுப்பட்டால் இந்த அநியாயங்களை நிக்கிவிட முடியாதா? நாளைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 9 மணிக்கு தோழர் ரூஸிக்கின் வீட்டில் இதுபற்றிக் கலந்து பேசப்போகி

றோம். நீங்கள் அனைவரும் வரவேண்டும். நாள் வருகிறேன்.'

பியஸேன நிற்கவில்லை. தடதட என்று மாடிப் படியிறங்கிச் செல்லும் ஒலி கேட்டது. பெண்கள் அனைவரும் கல்லாய்ச்சமைந்து நின்றார்கள்.

நிறாராவின் உடல் நடுங்கியது. நாளை ரூஸிக்கின் வீட்டுக்குப் போனால் அடுத்த நாள் சீட்டைக் கிழித்து வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அதன் பிறகு?

அவளால் நினைக்கவே பயமாயிருந்தது.

'அந்தச் சிங்களவண்டி சொல்லக்கேட்டு எங்கட மொதலானிக்கு விரோதமாகப் போக நானெண்டால் வரமாட்டன். எங்களுக்கு எனத்த செஞ்சாலும் நாங்க இல்லாமானவங்க ஒருத்தருக்கொருத்தர் விரோதம் செய்ய ஏலுமா? தொழில் தந்த நன்றியாவது வெக்காணுமே' ஸுலைஹா இப்படிச் சொல்ல எல்லோரும் தலையாட்டினார்கள். பாவம் கிராமத்துப் பெண்கள்!

நிலார் விலக்கப்பட்டதையும், சற்று முன் கண்ட அவனது தோற்றத்தையும் ஒருதரம் மீட்டிப் பார்த்தான். நிறாராவுக்கு என்னவோ பியஸேனவின் கருத்துத்தான் சரி எனப் பட்டது!

பக்டரி கலையும் மணி இன்ப ஒலியாகக் காதில் பாய தலையைச் சரிசெய்து கொண்டும், சிலர் முகத்தில் பவ்டர் பூசிக் கொண்டிருக்க வெளிப்பட்டனர்: கிழே இறங்கிவர, முஹம்மது நின்று கொண்டிருந்தான். அவனைச் சூழ தொழிலாளர் நின்று கொண்டிருந்தனர். சிங்களத் தொழிலாளர் போனபின் அவன் சொன்னான்:

கைலாசபதியின்

‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்’
சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

உண்மையில் மாக்கசுக்கு முந்திய உலக நோக்கும் மாக்களின் உலக நோக்கும் அடிப்படையில் வேறுபட்டவை என்பதை சாமிநாதன் புரிந்துகொள்ள முடியாதிருப்பது ஆச்சரியமானதல்ல. மாக்கம் எங்கல்கம் தங்கள் காலம் வரை வளர்ந்திருந்த பொருள்முதல்வாதத்தை, இயந்திர இயல் பொருள்முதல்வாதத்தை இயக்க இயல் பொருள்முதல்வாதமாக மாற்றியமைத்தனர்; வளர்த்தெடுத்தனர் என்பதை சாமிநாதன் காணத்தவறுகிறார். அவருக்கு இயந்திர இயல் வகைப்பட்ட உலக நோக்குக்கும் இயக்க இயல் உலக நோக்குக்கும் வேறுபாடே தெரியவில்லை.

மாக்ஸ் வாழ்ந்த காலம் முதலாளித்துவம், தனது வாலிப வயதைக் கடந்து கொண்டிருந்த காலம். தொழிலாளிவர்க்கம் எழுச்சியடைந்து கிளர்ச்சிகளும் போராட்டங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம். பெருமளவான உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைந்த காலம். இதே காரணங்களினால் மனித சிந்தனைக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் குறுக்கே நின்ற சகல கதவுகளும் திறக்கப்பட்ட காலம். இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த

மாக்கம், எங்கல்கம் தங்கள் காலம் வரை வளர்ச்சி அடைந்திருந்த மனிதவரலாறு பற்றிய செய்திகள் அனைத்தையும் தடிகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்து இதுவரை அறியப்படாதிருந்த, மனித சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய சில அடிப்படை உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்தார்கள். இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளும் அவைபற்றிய விவரங்களுமே மாக்கிஸம் எனப்படுகின்றது. இவ்வாறு ‘1840-ம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய மாக்கிஸம் மனித சமுதாயத்தின் நீண்ட வரலாற்றின் கருத்து ரீதியான வளர்ச்சியில் முற்போக்கு எனப் பெறப்பட்ட அனைத்தையும் வாரிசாக அடைந்தது. மனித சமுதாயத்தின் அனுபவம் அனைத்தையும் அது பொழிப்புச் செய்கிறது’ (கிளியாபிஷ். பக். 83)

ஆனால் சாமிநாதனே ‘மாக்ஸ் ஒரு நாட்டில், அதனுள்ளும் குறுகி ஒரு சமுதாயத்தில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் ஒரு காலகட்ட நிகழ்வில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் புற வாழ்வு ஒரு அம்சத்தில்.....’ தனது தத்துவத்தைக் கண்டெடுத்தார் என்று திருப்பித் திருப்

பிக் கூறுகிறார். இது முழு உண்மையையும் மூடிமறைக்கும் வரலாற்று மோசடியாகும். மாக்கைத் தன் கண்டுவிரவில் தூக்கிக் காட்ட எடுக்கும் பிரயத்தனமாகும். மாக்ஸ், எங்கல்ஸ், ஆகியோரின் நூல்களை மேலோட்டமாகப் புரட்டிப் பார்ப்பவர்கள் கூட அவர்களின் பார்வை வட்டம் எவ்வளவு விசாலமானது, எதையெல்லாம் ஊடுருவிச் செல்கின்றது என்பதை அறிய முடியும். 'மாக்ஸ் ஒரு நாட்டில், அதனுள்ளும் குறுகி ஒரு சமுதாயத்தில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் ஒரு காலகட்ட நிகழ்வில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் புறவாழ்வின் ஒரு அம்சத்தில்.....' என்று இந்தச் சாமிநாதன் கூறுகிறார். அவர் சொல்லும், அவர் கூறும் அந்த நாடு எது? ஜேர்மனியா, பிரான்சா, பிரிட்டனா, ருஷ்யாவா, அமெரிக்காவா? சாமிநாதன் கூறும் அந்தச் சமுதாயம் எது? அந்தக் காலகட்ட நிகழ்வு என்ன? புறவாழ்வின் அந்த அம்சம் எது.....? சாமிநாதன் தனது பக்கச்சார்பினாலும் அறியாமையினாலும் இவ்வளவு தூரம் கீழ் இறங்கத் தேவை இல்லை.

மாக்கம் எங்கல்சும் தங்கள் காலம்வரை வளர்ந்திருந்த முழு ஐரோப்பாவின் தாய், சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார, தத்துவ வரலாறு அனைத்தையும் தங்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள்; அமெரிக்க சமுதாய வளர்ச்சியை அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்தார்கள்; தங்கள் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் அனைத்தையும் சூழ்ந்து பயின்றார்கள். இதையெல்லாம் மாக்கின் ஞான சூனியமாகிய

சாமிநாதன் அறியமாட்டார் மாக்கின் 'இந்திய வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள்' 'இந்தியாவின் முதல் விடுதலைப் போர்' முதலிய புத்தகங்களைச் சாமிநாதன் படித்திருந்தால் இந்திய சமுதாய வரலாற்றைக்கூட மாக்ஸ் எவ்வளவு அக்கறையுடன் பரிசீலித்தார் என்பதை கண்டிருக்க முடியும். மத்திய கிழக்கில் இஸ்லாம் மதத்தின் தோற்றத்துக்கும், எழுச்சிக்கும் உரிய காரணங்களை ஆராய்வதில் கூட அவர்கள் அக்கறை காட்டினர் (பார்க்க: மதத்தைப் பற்றி மாக்கம் எங்கல்சும்) என்பது சாமிநாதனுக்குத் தெரியாது.

இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட நாடுகளில், அதனுள்ளும் விரிந்து பல்வேறுபட்ட சமுதாயங்களில் அதனுள்ளும் விரிந்து பல்வேறுபட்ட காலகட்டங்களில் அதனுள்ளும் விரிந்து பல்வேறுபட்ட சமுதாய நிகழ்ச்சிகளில் தங்கள் கூர்மையான பார்வையைச் செலுத்தி அவற்றை அலசி ஆராய்ந்ததன் மூலம் இயற்கை, சமூகம், சிந்தனை இவற்றை ஆளுகை செய்யும் புறநிலையான விதிகளை மாக்கம், எங்கல்சும் வெளிக் கொண்டு வந்தனர். அவை பிரபஞ்ச உண்மைகளாகும். இவ்வாறு அமைந்த மாக்கின் தத்துவத்தின் தோற்றத்துடன் மனிதகுலம் அதனுடைய வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக ஒரு செம்மையான விஞ்ஞான உலகக் கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றது. சாமிநாதன் இவற்றை அறியாமையினாலோ அல்லது தனது நேர்மையினத்தினாலோ மாக்கின் விசாலமான பரந்துபட்ட, ஆழமான பார்வை வட்டத்தைச் சருட்டி மடக்கி தன் உள்ளங்கையில் வைத்து ஊதிக்காட்ட முனைகின்றார். இது மந்திரவாதியின்

செப்படி வித்தை போன்றதே. இதை அறியாமையின் துணிச்சல் என்பதைத் தவிர வேறு எவ்வாறு அழைப்பது? உண்மையில் சாமிநாதன் தரையில் கிடந்து நீச்சல் அடிக்கிறார் என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

3

கால் மாக்லின் தத்துவம் இயந்திர பிரபஞ்சப் பார்வையில் அமைந்தது என்றும் 'மாக்ஸ் தனது தத்துவத்தை ஒரு நாட்டில், அதனுள்ளும் குறுகி ஒரு சமுதாயத்தில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் ஒரு காலகட்ட நிகழ்வில், அதனுள்ளும் குறுகி புறவாழ்வின் ஒரு அம்சத்தில்' கண்டெடுத்தார் என்றும் சாமிநாதன் கூறுவது உண்மையைக் காண மறுப்போனின் கண்மூடித்தனமான கருத்தேயென்று பார்த்தோம். 1840-ம் ஆண்டுகளின் ஜேர்மனிய சமூக, அரசியல் நிலைமைகள் மாக்லின் தத்துவத்தின் தோற்றத்துக்கு ஒரு தளமாக அமைந்தது உண்மையே எனினும் மாக்லின் பார்வை வட்டம் ஜேர்மனியின் எந்த ஒரு பிரதேச எல்லைக்குள்ளும் கட்டுப்பட்டதல்ல என்ற உண்மையை மாக்லியத்தைக் கற்றோர் அறிவர். ஆனால் தரையில் கிடந்து நீச்சல் அடிக்கும் சாமிநாதன் அதை அறியாதிருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

மாக்லியம் காலாவதியாகிப்போன ஒரு தத்துவம் என்பது சாமிநாதனின் இரண்டாவது கண்டுபிடிப்பாகும். 'மாக்லின் சித்தாந்தம் - மனித சமுதாயத்தின் ஒரு துணுக்கில் ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு புறவாழ்வின் அம்சத்தின் ஆராய்வில் பெற்ற சில முடிவுகளை விஸ்தரித்தல் பெற்ற பிரபஞ்ச நிர்

ணய அமைப்பு - அதன் பிறப்பிடமான பொருளாதாரத்திலேயே அதன் முடிவுகள் செல்வாணி அழிந்துவிட்ட நேர்ந்து விட்டது. வெகுசீக்கிரத்திலேயே எந்நிகழ்ச்சிகள், அநீதி முறைகள் மாக்லின் பொருளாதார, சமுதாய நோக்குக்குக் காரணமாக இருந்தனவோ, அம்முறைகளும் நிகழ்வுகளும் அழியக் காரணம் மாக்லின் சித்தாந்தப் பிறப்புத்தான். அவை அழியவே மாக்லின் சித்தாந்த ஜீவிய நியாயமும் உடன்மறைய, இதுவும் அழிந்து விட்டது. பொருளாதாரத் துறையிலும், சமூகவியல் துறையிலும் இம்மாற்றம் நிகழ்ந்து மாக்லின் சித்தாந்தம் மறைந்தபின், அப்பார்வையில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட மனவியல், பெளதீகம், தத்துவம், இலக்கியம், கலைச் சித்தாந்தம், ஜீவ அணு இயல், சரித்திரம் ஆகிய இவற்றில் அச்சித்தாந்தப் பார்வைகளும் அழிந்து விட்டன' என்று சாமிநாதன் சொல்கிறார். 'ஒரு விஷயம் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும், அதன் செலாவணி அழிந்தது குறையாகாது. அதவே அதன் நிறையுமாகும். அதிலேயே அதன் இலட்சிய பூர்த்தியும் ஆகும் ஒரு நோக்கில்' என்று மேலும் சாமிநாதன் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு கூறுகின்றார்.

மாக்லியம் காலாவதியாகி விட்டது. அழிந்துவிட்டது. பொய்ப்பிக்கப்பட்டது விட்டது. 'பொய்யாயிப் பழங்கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப் போய்விட்டது' என்ற பாடலைத் திருவாளர் சாமிநாதன் அவர்கள்தான் புதிதாகப் பாடுகிறார்களா? இல்லை. அறுபது எழுபது வருடங்களுக்கு முன்பே ஐரோப்பா எங்கும் முதலாளித்துவ பொருளாதார அறிஞர்கள் பாடிய

பழைய பாட்டுத்தான் இது. இதுபற்றி லெனின் 1916-ம் ஆண்டே பின்வருமாறு எழுதினார். 'அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், மாக்ஸ் 'முல்தனத்தை' எழுதிக் கொண்டிருந்த பொழுது கட்டுப்பாடற்ற போட்டி இயற்கையான விதி என்று மிகப் பெரும்பாலான பொருளாதார வாதிகளுக்குத் தோன்றியது. கட்டுப்பாடற்ற போட்டி உற்பத்திக் குவிதலைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்றும், அது அடுத்தபடியாக, தனது வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் ஏக போகத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றது என்றும் முதலாளித்துவத்தைப் பற்றித் தத்துவ ரீதியானதும், சரித்திர பூர்வமானதுமான ஆராய்ச்சியின் வாயிலாக நீரூபித்த மாக்ஸின் நூல், அதைப்பற்றி ஒன்றும் கூறாமல் மெனமாக இருப்பதன் மூலமாக ஒரு சதி செய்து அழித்து விட்ட அரசாங்கச் சார்புள்ள விஞ்ஞானம் முயற்சி செய்தது. இன்று ஏக போகம் நடைமுறை உண்மை ஆகிவிட்டது. பொருளாதார வாதிகள் மலைகளாகப் புத்தகங்கள் எழுதிக் குவிக்கிறார்கள். அவைகளில் அவர்கள் ஏகபோகத்தின் தனித் தோற்றங்களை வர்ணிக்கின்றார்கள். 'மாக்ஸியம் பொய்ப்பிக்கப் பட்டு விட்டது' என்று கோஷ்டிகானமாகத் தொடர்ந்து பிரகடனம் செய்கிறார்கள். ஆங்கிலப் பழமொழி ஒன்று கூறுவது போல, உண்மைகள் பிடிவாதமானவை; நமக்குப் பிடிக்கின்றதோ இல்லையோ, அவைகளை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். (ஏகாதிபத்தியம்: முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டம். பக்கம்: 31-32)

லெனின் இவ்வாறு கூறி இருப்பினும், 'மதச் சார்பில் இருந்தும், தத்துவஞான நிலை

யில் இருந்தும், பொதுவாகச் சித்தாந்த நிலையில் இருந்தும் கம்யூனிசத்துக்கு எதிராகக் கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுக்கள் அக்கறையுடன் பரிசீலிப்பதற்கு தகுதியற்றவை' என்று 1848-ம் ஆண்டிலேயே மாக்ஸ் தனது கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் அழுத்தமாகக் கூறி இருப்பினும் சாமிநாதனின் இந்த விழல்தனமான கருத்தை சற்று அனுதாபத்துடன் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு நாம் பதில் சொல்லுவோம். சாமிநாதன் இதைப் புரிந்து கொள்ளுவார் என்பதற்காக அல்ல; இன்றையச் சூழலில் மாக்ஸியம் காலாவதியாகி விட்டது என்ற சாமிநாதன் போன்றோரின் கருத்துக்கு இன்றையச் சூழலில் நமமும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்பதற்காக.

மாக்ஸியம் காலாவதியாகி விட்டது என்றோ, இல்லை அது இன்னும் ஜீவித்திருக்கின்றது என்றோ மாறி மாறிச் சத்தமிட்டுக் கொண்டிருப்பது உண்மையில் சிறுபிள்ளைத் தனமானதே யாகும். மாக்ஸியம் காலாவதியாகிவிட்டது என்று நிரூபிக்க வேண்டுமெல் முதலில் மாக்ஸியம் என்றால் என்ன, அதன் அடிப்படை அம்சங்கள் எவை என்று காட்ட வேண்டும். அதன் பிறகு இன்ன இன்ன புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மாக்ஸியத்தின் இன்ன இன்ன அம்சங்களை நிராகரித்து விட்டன என்று நிறுவவேண்டும். சாமிநாதனும் சரி, தனியசின்கமும் சரி அவர்களின் கருத்துக்களால் அள்ளப் பட்டுச் செல்லும் பூரணி குழுவினரும் சரி இவ்வாறு நிரூபிப்பதற்கு முயன்றதே இல்லை. பதிலாக நவீன விஞ்ஞானம் மாக்ஸியத்தைக் காலாவதியாக்கி விட்டது என்று கீறல் விழுந்த இசைத்தட்டைப் போல் கூறி

யதே கூறிக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் மாக்ஸியத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள் பற்றி அவர்கள் விபரமாக எதுவுமே கூறுவதில்லை. ஆகவே நாம் அது பற்றி சிறிது பார்ப்பது அவசியமாகும்.

மாக்ஸியத்துக்கு இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. ஒன்று அதன் தத்துவ ரீதியான பகுதி; மற்றது அதன் செயல்முறைப் பகுதி. மாக்ஸியத்தைப் பொறுத்தவரை இவை இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைபுற்றவை. ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து அமைப்பவை. இயக்க இயல்பொருள்முதல் வாதமும், வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாதமும் மாக்ஸியத்தின் தத்துவார்த்த அம்சமாகும். மாக்ஸியத்தின் ஆய்வு முறையும் அதன் ஜீவனும் இதுவே ஆகவே இயக்கவியல் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தின் சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்குவது சாயிநாதன் சம்பனிநினைன் கருத்துக் குழப்பத்தைத் தெளிவு படுத்துவதாக அமையும். மாக்ஸியத்தின் நான்கு பிரபஞ்ச உண்மைகளை மட்டும் இங்கு சுருக்கமாக விளக்க முனைகின்றேன்.

4

1. 'வாழ்நிலையே மனித உணர்வை நிர்ணயிக்கிறது' என்பது மாக்ஸியப் பொருள்முதல்வாதத்தின் ஓர் அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும். மாக்களுக்கு முன்பிருந்த எல்லா அறிஞர்களும், மதஞானிகளும், மனித உணர்வே — அவனது கருத்துக்களும் சிந்தனைகளுமே — அவனது நடத்தையை நிர்ணயிக்கின்றது என்று கருதினார்கள். மனிதனது கருத்துக்களே சமூகத்தை மாற்றி அமைக்கின்றன என்று நம்பினார்கள்.

'ஆசையே துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணம், ஆகவே ஆசையை ஒழிப்பதன் மூலம் துன்பங்களில் இருந்து நிவாரணம் பெறலாம்' என்று புத்தர் போதனை செய்தார். மனதைச் செம்மைப்படுத்துவதன் மூலம் உலகில் உள்ள தீமைகள் அனைத்தையும் அகற்றி விடலாம் என்று மதஞானிகள் போதனை செய்தனர். மனதில் ஆசைகளும் தீய எண்ணங்களும் எங்கிருந்து வருகின்றன என்று அவர்கள் கண்டு கொள்ளவில்லை, மனதைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கான கிரியைகள் தொடர்ந்தும் சாதனை செய்யப்பட்டன. நமது பூரணி நண்பர்களுள் சிலரும் அத்தகைய தியானப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆனால் பல்லாயிரம் வருடங்களாக முயன்றும் மனத் தூய்மையுள்ள, தன்னலமற்ற மனித சமுதாயத்தை அவற்றால் உருவாக்க முடியாதுபோயிற்று. ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், அடக்கு முறைகளையும், மோசடிகளையும், போர்க்களையும், கொலை, கொள்ளைகளையும் ஒழிக்க முடியாது போயிற்று. இது எதைக் காட்டுகின்றது? மனதுக்குச் செய்யும் போதனைகள் எல்லாம் விழலுக்கு இறைத்த நீரே என்பதைக் காட்டுகின்றது. மனித மனம்தான் அவனது வாழ்நிலையை நிர்ணயிக்கின்றது என்பது பொய். பதிலாக தனி உடைமைச் சமூக அமைப்புத்தான் மனிதனின் ஆதீனம் சீரழிவுக் கெல்லாம் அத்திவாரம் என்ற உண்மையைக் கண்டு பிடித்து மாக்ஸியப் பொருள்முதல்வாதம் திட்டவாட்டமாக நிறுவியது. தனி உடைமைச் சமூக அமைப்பை மாற்றியமைக்காத வரை மனித ஆளுமையை முற்றிலும் புனரமைப்பது என்பது சாத்தியமே அல்ல. (வளரும்)

கூப்ப்காவுடன் உரையாடல்

பதிவுசெய்தவர் : குஸ்தாஸ் யனூச்

ஆதாரம் : 'என்கவுண்டர்' சஞ்சிகை

தமிழாக்கம் : ஏ. ஜே. கனகரட்னா

மனிதரைவிட விலங்குகள் எமக்கு நெருக்கமானவை. இங்கு தான் எமது சிறைக்கம்பிகள் உள. மனிதரைவிட விலங்குகளோடு தொடர்பு கொள்வது எமக்கு எளிதாக விருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுள் கொண்டு செல்லும் சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் வாழ்கின்றான். இதனால்தான் இப்பொழுது விலங்குகளைப் பற்றி மனிதர் அதிகம் எழுதுகின்றனர். சுதந்திரமான இயற்கையான வாழ்க்கையை அவாவுறுவதன் வெளிப்பாடு அது. ஆனால் மனிதரைப் பொறுத்தவரை இயல்பான வாழ்வு மனித வாழ்க்கையே. ஆனால் மனிதர் எப்போதும் இதனை உணர்வதில்லை. இதனை உணர மறுக்கின்றனர். மனித வாழ்வு அவர்களுக்குச் சமையாக இருப்பதனால் அதனை வெறுங் கற்பனைகளில் கழித்துவிடுகின்றனர். சுதந்திரத்தையும், பொறுப்பையும் மனிதர் அஞ்சுகின்றனர். அதனால் தாமே தம்மைச் சுற்றிக் கட்டியெழுப்பும் சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் ஒழிந்துகொள்ள விரும்புகின்றனர். புற வழிவகைகள் மூலம் அடையும் சுதந்திரம் போலியானது, தவறானது, குழப்பமானது; அப்பாலைவனத்தில் அச்சத்தையும், நம்பிக்கை இழப்பையும் தவிர வேறொன்றும் மலர்வதில்லை. இது தவிர்க்க முடியாதது. ஏனெனில் உண்மையான நிலைபேறான பெறுமதி உள்ள எதுவும் எப்போதும் அசுத்தின் நன்கொடையே. மனிதன் கீழிருந்து மேலல்ல, உள்ளிருந்து வெளியே வளருகின்றான். வாழ்க்கையிலுள்ள எல்லாச் சுதந்திரத்துக்கும் இதுவே அடிப்படை. இது செயற்கையாக உண்டுபண்ணப்பட்ட சமூகச் சூழலல்ல, ஆனால் தன்னைப்பற்றியும் உலகைப்பற்றியும் ஒரு மனப்பான்மையேயாகும். இதனைப் பேணுவதற்கு முடிவில்லாது போராடவேண்டும். இது மனித சுதந்திரத்தின் நியதி..... மனித உலகில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் உயிர்பெற்றுள்ள படமே..... வசை மனிதனின் மிக உன்னத படைப்பாகிய மொழியை அழிக்கின்றது. அது ஆன்மாவிற்கு ஓர் அவமதிப்பு, அருளுக்கு எதிரான கொலைக் குற்றம். செம்மையாகச் சொற்களைப் பயன்படுத்தாமையும் இத்தகையதே. ஏனெனில் பேசுவது என்பது சிந்தித்து வரையறுத்தல் எனப் பொருள்படும். உயிருடனிருத்தலுக்கும் இறப்பிற்கு மிடையே முடிவெடுத்தலோடு சொற்கள் சம்பந்தப்பட்டவை.

‘எக்ஸ்பிரஷனிஸ்ட்’ (அகத்திறப்பாங்கான) கவிதைத் தொகுப்
 பொன்றைப்பற்றி: இவர்கள் தர்க்கரீதியான கருத்து வெளிப்
 படுத்தலின் சீர்குலைவோடு பொறுப்பற்ற முறையில் வினையாடு
 கின்றனர். மொழி தமது தனிச்சொத்து என்ற எண்ணத்தில்
 இவர்கள் எழுதுகின்றனர். திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்படாத
 ஒரு கால எல்லைக்கு, மொழி உயிர்வாழ்பவர்களுக்குக் கடனாகவே
 வழங்கப்படுகின்றது. எமக்கிருப்பது அதன் பயன்பாடு மட்டுமே.
 உண்மையில் மொழி இறந்தவர்களுக்கும் இன்னும் பிறவாதவர்
 களுக்குமே சொந்தமானது. அதனை உடமையாகக் கைக்கொள்
 வதில் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். மொழிக்கெதிராகப் புரிய
 யப்படும் குற்றம் உணர்ச்சிக்கும் மனதிற்கும் எதிராகப் புரிய
 படும் குற்றம். அது உலகத்தை இருளடையச் செய்கின்றது;
 அது பனி ஊழியின் மூச்சு. ஆக்கப்படவிருக்கும் செயல்களுக்கு
 சொற்கள் வழிகோலுகின்றன, அதர் வேட்டுக்களை எதிர்காலத்
 தில் வெடிக்கச்செய்கின்றன. சொற்கள் மந்திரவாய்ப்பாடுகள்.
 தமது ‘கையடையாளங்களை’ அவை மூலையில் விட்டுச் செல்
 கின்றன. கண் இமைப்பொழுதில் இவை வரலாற்றின் அடிச்
 சுவடுகளாகின்றன. ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் ‘அளக்க’ வேண்
 டும். பெரும்பாலான மனிதர் உண்மையில் வாழ்வதில்லை. பவழப்
 பரையுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சிறு கடலுயிர்களைப் போன்று
 அவர்கள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால்
 இவ்வாறு செய்வதில் மனிதர் இம் மிகப் பழைய உயிரினங்களை
 விட மிக மோசமான நிலையிலுள்ளனர். குமுறும் கடலைகளை
 சிதறடித்துக் காப்பாற்றும் பவழப் பரறைகள் மனிதர்களுக்கில்லை;
 .....எத்தனையோ பேர் பிசாசுகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு
 பிடித்தாட்டப்படும் ஊழியில் நாம் வாழ்கின்றதால், குற்றம்
 புரிவது போன்றே விரைவில் நாம் நன்மையையும் நீதியையும்
 மிக ஆழமான மறைவில் செய்யவேண்டி நேரிடும். போரும் புரட்
 சியும் தாண்டவமாடிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. எமது உணர்வு
 கள் மரத்துப்போனமை இவற்றிற்கு தூபமிடுகின்றன. ....
 எழுத்து உலகுக்கு ஒளி பாய்ச்சுகின்றது. ஆனால் எழுத்தாளன்
 இருளுக்குள் மறைகின்றான். .... பூமியின் தூசியிலிருந்து
 எழுந்தவற்றை பலாத்காரம் மூலம் அழிக்க முடியாது. எல்லா
 உயிர்களினதும் பொருள்களினதும் மூல வித்து எப்பொழுதும்
 உண்டு. மண் நிலைபேறுவது ..... நிழற்படக் கலை மேலெழுந்த
 வாரியானவற்றில்தான் கட்புலனைச் செலுத்துகின்றது. இதனால்,
 ஒளிந்திருக்கும் உயிரை — ஒளிநிழல் வேறுபாட்டைப் போன்று
 பொருட்களின் உருவங்கள் ஊடாக அது விட்டுவிட்டு ஒளிர்கின்
 ரது — அது மங்கலாக்குகின்றது. மிக நுட்பமான கண்ணாடி வில்லை
 யினில்கூட இதனைப் பற்ற முடியாது. உணர்ச்சிமூலமே இதனைத்
 தட்டித் தடவித் தேடலாம். மலிவான இயந்திரத்தின் குமிழை
 அமுக்குவதன் மூலம் என்றுமுன் மெய்மையில் தடங்காணாத
 ஆழத்தை—இதன்முன் எல்லா முன்னைய ஊழிகளும், பெருந்திர
 ளான கவிஞர்களும், கலைஞர்களும், விஞ்ஞானிகளும், அற்புதங்
 களைப் புரிபவர்களும், நடுநடுங்கி, வேட்கையுடனும், நம்பிக்கை
 யுடனும் நிற்கின்றனர் — வெற்றிகரமாகப் பற்றலாம் என நினைக்
 கின்றீர்களா? எனக்கோ சந்தேகம். தானாகவியங்கும் நிழற்படக்
 கருவி, இயல்முரணிய அளவிற்கு அதி எளிதாக்கப்பட்ட இலை

யான் நோக்கையே தர வல்லது. தான் கையாளும் பொருளை விட கவிஞன் மேம்பட்டு நிற்கமுடியுமா? இல்லை. இறைவன் எவ்வாறு தனது படைப்பினால் சிறையுற்றிருக்கின்றாரோ அதே போன்று தான் அனுபவித்து வர்ணித்த உலகினால் கவிஞன் கட்டுண்டிருக்கின்றான். அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதற்கு அதனைத் தனக்குப் புறம்பே நிறுத்துகின்றான். இது வெறும் கலை நுணுக்கம், கலை வித்தை அன்று. அது ஒரு பிறப்பு, எல்லாப் பிறப்புக்களையும் போன்று இது வாழ்க்கையைக் கூட்டுவதாகும் ..... வாசகனின் அன்றாட அனுபவத்தில் தனது தரிசனத்தை கவிஞன் நிலைநிறுத்த முயல்கிறான். கண நேரத்தில் மறையும் செப்பிடுவித்தை யல்ல கலை. அது நீண்ட காலத் தாக்கமுடைய முன்மாதிரி. எமக்கு மேலே உள்ள எல்லையற்ற விண்மீன்களைப் போன்று வாழ்க்கை பரந்தகன்றது, ஆழமானது. தனிப்பட்ட வாழ்க்கை என்ற ஒடுக்கமான திறவுகோல் துளையின் ஊடாகவே வாழ்வை நோக்கலாம். ஆனால் இதன்ஊடாக காண்பதை விட அதிகமானவற்றை உணரலாம். எனவே, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, திறவுகோல் துளையைத் துப்புரவாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். அஞ்சி நடுங்கும் 'நாளை' சூழ்ந்திருக்கும் தடை வேலிகளை அன்பே அகற்ற முடியும் ..... பொறுமையே கனவுகளை நனவாக்கும் உண்மையான அடித்தளம்.

முரண்பாடு

ஹாஜியார்
தர்மகர்த்தா
சமய போதகர்
ஊரில் பெரும் புள்ளி
என்னிடம் அளந்தார் :
எங்கள் மார்க்கத்தில்
மனிதரைப் பிரிக்கும்
வேற்றுமைகள்
இல்லை என்றார்.
ஒரு தொழிலாளிக்கு
உங்கள் மகளைக்
கொடுப்பீர்களா? என வினவ
அவர் வாயே திறக்கவேயில்லை!

— மு. பஷீர்

பிரிவு

எனது ஊரில்
இரண்டு சமாதான நீதவான்கள்
இப்போ
எனது இரண்டு.
வதிரி கி. ரவீந்திரன்

மலமும் ஒரு பலம்

அவன் -
பேதி குடித்து
மலம் வயிற்றால்
பல தடவை
கழிந்ததும்
சோர்ந்து விழுகையில் -
நினைக்கின்றான்.
மலமும் - ஒருவகையில்
மனிதனுக்குப் பலந்தானோ?

— எஸ். செல்லம்

பாண் துண்டு

செனரத் வீரசிங்ஹு -

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

‘ஆறுமுகம் நீ ரோவரின் கூட்டைச் சுத்தப்படுத்தினியா?’ காலையில் எழுந்தவுடனே நோனுகேட்பார். ஆறுமுகம் அப்போதே தனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த எல்லாவேலைகளையும் செய்து முடித்திருப்பான். அடுத்து ஆறுமுகம் செய்யவேண்டியது பங்களாவைக் கூட்ட வேண்டும், முற்றத்தைப் பெருக்கவேண்டும். சமையற்காரரான சின்னத்துரைதான் அதிகாலையில் பெரியதுரை தோட்டத்துக்குப் போகுமுன் அவருக்கு முட்டைக் கோப்பி ஊற்றிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார். பங்களாவில் வேலைக்கென ஏழெட்டுப்பேர் இருந்தாலும் அவர்களுள் சிறிசக்கென ஆறுமுகம் மட்டுமே இருந்தான்.

நோனுகினதும் பேபிமாரதும் செல்லம் அதாவது ரோவரைக் கவனித்துக் கொள்ளவே ஆறுமுகத்தை அழைத்துவந்தார்கள். பங்களாக்களில் மட்டும் தானும் ரோவரைப் போன்ற நாய்களை வளர்ப்பார்கள். பெரியதுரை அதன் சாதிப் பெயரை ஏதோ என்று இங்கிலீசில் சொல்லுவார். எவ்வளவுதான் பிரயாசைப் பட்டாலும் ஆறுமுகத்துக்கு அந்தப் பெயரை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பது மிகவும் சிரமம். லைன் காம்ரூவில் இருந்த காலத்தில் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் றப்பர்த் தோட்டத்தில்

உலாவி வரும்போது அவன் பங்களாவை ஒரு சொர்க்கலோகமாகவே கருதினான். ஆறுமுகம் முதன் முதலாக பங்களாவுக்கு வந்த தினத்தன்று மிகவும் கவனத்துடனேயே முற்றத்தில் நடமாடினான். காலிலுள்ள அழுக்கு படிந்துவிடுமென்று, பங்களாவுக்குள் நுழைய அவனுக்குச் சரியான பயம் மிகவும் அழகான கதிரைகள். அவற்றில் நோனுகளும் துரைமார்களுமே உட்காருவார்கள். ஐஸ்பெட்டி ஆறுமுகத்துக்கு மிகவும் நூதனமானது. இரவில் லைட் போட்ட பின்னால் பங்களாவின் அழகு சொல்லித் தீராது.

ரோவராலேயே தனக்கு பங்களாவில் வேலை கிடைத்ததென்பது அடிக்கடி ஆறுமுகத்துக்கு ஞாபகம் வரும். ரோவரர் ஆறுமுகத்துக்கு மிகவும் கீழ்ப்படிவு. ஆனால் சாப்பாட்டு வேலையில் தான் மிகவும் கஷ்டம். பட்டர் பூசிய பாண் துண்டொன்று, அல்லது அவித்த முட்டை, இறைச்சி முள், மாமைட் போன்றவைகளே அதற்குத் தின்னக் கொடுக்கப்படும். ரோவருக்கு உணவூட்டும் போது ஆறுமுகத்துக்கு வீட்டில் தம்பியின் ஞாபகம் வரும். தோட்டத்து டிஸ்பென்சரியிலிருந்து கடந்த பல மாதங்களாகத் தம்பிக்கு மாந்தநோய்க்காக மருந்து வாங்கிக் கொடுக்கப்

படுகிறது. ரோவரோ கண் எதிரிலேயே கொழுத்துப் பெருக்கிறது. பெரிய துரை தனது நாயைப்பற்றி மிகவும் பெருமையாகப் பேசுவார்.

சில சமயங்களில் அது பெரிய துரையின் கதிரையில் உட்கார்ந்திருக்கும் போது அதை தூரத்திலிருந்து பார்த்தால்

‘நந்தி’

பிரபல எழுத்தாளர் ‘நந்தி’ சென்ற மாதம் இங்கிலாந்துக்குப் பயணமானார். மருத்துவத் துறையில் உயர் அறிவு பெறுவதற்காக அவரதுபயணம் அமைந்துள்ளது. மூன்று மாதங்கள் அவர் வெளிநாட்டில் பயிற்சி பெற்றபின்னர் தாய்நாடு திரும்புவார் எனத் தெரிகிறது.

பெரிய துரையே உட்கார்ந்திருப்பதுபோற் தோன்றும். அதற்கும் அதே தேஜஸ் காணப்படுகிறது. என்றாலும் ஆறுமுகம் அதற்கு அருகிலேயே நிற்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வெளியே வீசும் சாப்பாட்டைத் தின்னவரும் தெரு நாய்களைக் கண்டு, அவற்றைப் பாதைக்குத் தூரத்திச் செல்லும். ரோவருக்குத் தெருநாய்களைப் பிடிக்காது. அதுமட்டுமன்று அதற்கு பால் வெட்டும் மனிதர், தோட்டத்தில் வேலைசெய்யும் மனிதர்களையும் பிடிக்காது. பெரிய துரையின் குணமே ரோவருக்கும் இருப்பதாக ஆறுமுகம் நினைத்துக் கொள்வான். ரோவரைத் திணசரி குளிப்பாட்ட வேண்டும். மாதத்துக்கு ஒருமுறையாவது பெரியதுரை அதைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு டாக்டரிடம் காட்டுவதற்காகக் கூட்டிச்

செல்வார். அப்போது நோன அதற்கு அருகிலேயே உட்கார்ந்து உடன் செல்வார்.

சிற்தில நாட்களில் மாலை நேரங்களில் பெரியதுரை ரோவருடன் முற்றத்தில் விளையாடுவார். அவர் பந்தொன்றைத் தூரத்தில் வீசியெறிவார். அப்போது ரோவர் ஓடிச் சென்று அதைக் கவ்விக்கொண்டு திரும்பி வரும். மாலைவேளையில் ஆறுமுகம் ரோவரைச் சங்கிலியைப் பிணைத்துக் கொண்டு தோட்டத்துப் பாதை நெடுக உலாவிவரச் செல்வான்.

அப்போதுதான் ரோவரைக் கட்டுப்படுத்த மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கும். அந்தப் பக்கம், இந்தப்பக்கம் ஓடும். தோட்டத்தில் ஒரு நாயாவது மனிதராவது அதன் கண்ணிற் படக்கூடாது.

அன்று இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த போதும் ஆறுமுகம் ரோவரை அழைத்துக்கொண்டு பாதை வழியே உலாவிவரச் சென்றிருந்தான். பியதாசாவின் லைன்காம் பருவில் வளர்க்கப்படும் தடோரியாவைக் கண்டு ரோவர் உறுமத் தொடங்கியது. குலைக்கத் தொடங்கியது. தடோரியா தனது வாலைப் பின்னங்கால்களுக்கிடையில் சுருட்டிக்கொண்டு உராசி உராசிச் சென்றது. ரோவரின் குரைப்புச் சத்தம் கேட்டதுதான் தாமதம். லைன்காம் பருக்களில் இருந்த எல்லா நாய்களும் குரைத்துக் கொண்டு ஓடிவந்தன. சங்கிலியை இழுத்து இழுத்து ஆறுமுகத்தின் இரண்டுகைகளும் ஓடிந்து விழுமளவுக்கு நோவெடுத்தது.

‘ரோவர்..... ஐயோ..... ரோவர்’ ஆறுமுகம் தன்னையறியாமலே கதறினான். ரோவர் ஏனைய நாய்களைத் தூரத்தியபடி சங்கிலியை இழுத்துச் சென்றது.

ஆறுமுகத்துக்கு' இப்போது சரியானபயம். இந்த விவரத்தை எப்படிப் பெரிய துரையிடம் சொல்வது? வேலையை இழந்து வீட்டுக்குத்தான் திரும்பிச் செல்ல நேரிடும். மீண்டும் அம் மாவுடன் சேர்ந்து பால் வெட்டப் போக நேரும். அதுமட்டு மன்று. அவ்வப்போது தம்பிக்கு

'வஞ்சம்'

பிரபல மறைந்த எழுத்தாளர் 'இலங்கையர்கோன்' அவர்களினது 'வஞ்சம்' என்றகிறுகதை சிங்களத்தில் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பட்டு சிங்களப் பிரபல தினசரிகளில் ஒன்றான 'அத்த' நாளிதழில் சென்றமாத நடுப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ளது.

அக்கதையைப் பாராட்டி சிங்கள இலக்கியச் சுவைஞர்கள் அப்பத்திரிகை ஆசிரியருக்குப் பல கடிதங்கள் எழுதியுள்ளனர்.

பட்டர் பூசிய பாண்துண்டொன்றைக் கொண்டுபோய் கொடுப்பது ரோவரின் புண்ணியத்தால் தானே? இவ்வாறெல்லாம் யோசித்தபடியே ஆறுமுகம் கொல்லப்பட்டபிறமாக பங்களாவை அடைந்தான்.

'ஆறுமுகம், எங்கே ரோவ?' சினத்தை மறைத்தபடி சின்னத்துரை கேட்டார்.

'எனக்குத் தெரியாதுங்க. என் கை நழுவி சங்கிலி கழண்டு போயிடிச்ச'

'அதோ பாரு' சின்னத்துரை முற்றத்தில் ஒரு புறமாகப் போடப்பட்டிருந்த எதையோ காட்டினார். ஆறுமுகம் இருட்டிலும் கூட ரோவரின் உயிரற்ற

உடலை அடையாளம் கண்டு கொண்டான். அதன்மேல் ஆங்காங்கே தெரு நாய்கள் கடித்துக் குதறிய காயங்கள் தென்பட்டன.

'ஐயோ அப்பனே ராஜா மாதிரி இருந்த ரோவருக்கு ஏற்பட்ட கதி' என்று சின்னத்துரை புலம்புவது கேட்டது.

'ஆறுமுகம் வாடா இங்க' பெரும் உறுமல் முழக்கமொன்று ஆறுமுகத்தின் நெஞ்சை பிளந்து சென்றது. பெரிய துரையின் கண்களில் அனல் பறக்கிறது. நோஞ் கவலையுடன் யோசித்தபடி நிற்கிறான்.

'பறையா போடா வெளியே இனிமேல் பங்களாவில் சாப்பிடப்படாது' ஆறுமுகத்தின் கன்னத்தில் பொறிபறப்பது போற் தோன்றியது. அவன் தனது பழசான மற்றச் சாரத்தையும், போர்த்திக்கொள்ளும் துணியையும் சுருட்டிக்கொண்டு இருளிலேயே பங்களாவின்னன்று வெளியேறினான்.

ஆறுமுகம் வீட்டில் காலடி வைக்கும்போதே 'அம்மா..... அண்ணா வந்திரிச்சி' என்று கூறியபடியே தம்பி தங்கராஜா மாந்தம்பற்றிய தனது வயிற்றை முன்னே தள்ளிக் கொண்டு உடலிற் தொங்கினான். ஆறுமுகத்தின் கன்னம் கன்றிப்போயிருந்தது.

'அண்ணா.....பாண் எங்கே?, தம்பி கேட்டான். ஆறுமுகத்தின் தொண்டையில் ஏதோ அடைத்துக் கொண்டதுபோற் தோன்றியது. கண்களிலிருந்து நீர் பீறிட்டுச் சிதறியது.

'தம்பி, இன்னையிலிருந்து இனிமே பாண் கெடையாது' என்றான் ஆறுமுகம்,

★

புதுக் கவிதை

டொமினிக் ஜீவா

நிகழ்ச்சி பூர்வமான ஒரு பரிசீலனை

புதுக் கவிதைபற்றி இன்று நாட்டில் பலர் பலவிதமான கருத்துக்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

சில கருத்துக்கள் நிதானமான மதிப்பீடாகவும் சில இலக்கியத்தில் சநாதனிப் பார்வை கொண்டதாகவும் விளங்குகின்றன.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ புதுக் கவிதை தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பிடித்துவிட்டது. அதை இனி யாராலுமே நிராகரித்து விட முடியாது. தமிழுக்கு அது ஒரு புதிய அமைப்பு; புதிதாக வடிவம் பெற்றுவிட்ட இலக்கியக் கருத்து வெளிப்பாட்டு உருவம்.

ஆனால் சமீப காலமாக வெளிவருகின்ற புதுக் கவிதைகள் எல்லாமே இந்த இலக்கிய புதிய கருத்து வெளிப்பாட்டில் வெற்றி பெற்றுள்ளனவா? என்ற சந்தேகம் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. எனக்கும் இந்தச் சந்தேகம் ஏற்படுவதுண்டு.

புதுக் கவிதை எழுதுவதென்பது மிகச் சலபமான வேலை என்ற மனப்பான்மை இன்றைய இளைஞர்களிடையே பரவி வருவதென்பது உண்மை.

மல்லிகைக்கு வரும் சில புதுக் கவிதைகள் அவசர அவசரமாக அஞ்சலட்டையில் கீறி அனுப்பப்படுவதை நோக்கும்பொழுது இந்தப் பொறுப்பற்றவர்களின் அவசர கோலத்தைக் கண்டு நான் எனக்குள்ளேயே வெதும்பியிருக்கின்றேன்.

குழந்தை இலக்கியத்தை மனதத்துவ வளர்ச்சியும் இலக்கிய முதிர்ச்சியும் உள்ள ஒருவர் எப்படி நூட்டமாகப் படைக்க முடியுமோ, அப்படித்தான் ஒருவர் புதுக் கவிதையையும் சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என ஆசைப்படுபவன் நான்.

'உருவம் சிறிது; எனவே ஓடும் பஸ்ஸில் அப்படியே நின்று நிலையில் எழுதிவிடலாம் ஒரு புதுக் கவிதையை!' என யாராவது இந்தக் கலைப் படைப்பைப்பற்றி அசட்டையாகக் கருதுவார்களே யானால் அவர்கள்தான் இப் புதுக்கவிதையின் பரமசக்துராதிகள் என்பது எனது கருத்தாகும்.

மல்லிகையில் பிரசுரிக்கப்படும் புதுக் கவிதைகள் எல்லாமே பூரண திருப்தியோடுதான் அரங்கேறுகின்றனவா என்பதற்குச் சரியான பதிலைச் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை நான்.

ஆனால் ஆரம்ப தேடுதல் முயற்சி இது. மரபுக்குச் செய்யப்படும் உபசாரத்தை உடைக்கும் புதுக் கலை வடிவம் எனக் கூறிக்கொள்வதில் தப்பொன்றுமில்லை. இதையும் விட விசித்திரம் என்னவென்றால் ஒன்றிரண்டு இப்படியான புதுக் கவிதைகளை எழுதியவர்கள் வீங்கிப்போன தற்பெருமையுடன் நாமும் ஏதோ சாதித்துவிட்டது போலக் கோஷம் போடுவதைப் பார்க்கும்பொழுது தான் அநுதாபமாக இருக்கின்றது. செழுமையும், உருவச் சிறப்பும், உள்ளடக்கக் காத்திரமும், கலை நூட்டமும் செறிந்த புதுக் கவிதைப் படைப்புக்கள் இக்கால கட்டத்தில் அவசர அவசியத் தேவை என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்.

ஸ்ரீ லங்கா புகையிலைக் கைத்தொழில்
கூட்டுத்தாபனத்தாரின்

தயாரிப்பான

★ ஜனதா பீடி ★

விநியோகஸ்தர்கள் :-

மகாஜனா ஏஜன்ஸீஸ்

வவுனியா

ரன் பக் — மூட்டைப்பூச்சிக் கொல்லி

ரன் ரெட் — எலிக்கொல்லி

ரன் இன்செக்ட் கில்லர் —

சகல பூச்சிக்கொல்லி

எவா கொஸ்மெடிக்

சகல பேப்பர் பேக்ஸ் சைஸ்கள்

தயாரிப்பாளர் :

அப்துல்லா இன்டஸ்ட்ரீஸ்

அன்

பேப்பர் பேக்ஸ் மனுபெக்ஷரி

72, பார்பர் வீதி,

கொழும்பு-13

With Compliments from

₹

T' { Phone : 23105 & 31741
Grams : DEIVOO

V. T. V. Deivanayagam Pillai & Co.,
IMPORTERS & EXPORTERS

Distributors for Products of :-

B. C. C. LTD.,

O. C. C. LTD.,

B. C. M. LTD.,

₹

37, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

234A காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மக்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும் அட்டை யா. மா. பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க கூட்டுறவு அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.